

8-9 Labradors

De labradors zijn de deur uit. Hoe heeft het zover kunnen komen?

Wetenschappers: FHML-decaan Scherpbier deed te weinig om het onderzoek met deze proefdieren overeind te houden

6 Ingrid

"I clash regularly with my boss, what can I do?"

7 Frans de Waal

Chimpanzees will have a free world

observant|10

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 36 | 5 november 2015

De universiteit, een van de ondertekenaars van het Maastrichts Energie Akkoord, wil in 2030 al haar energie halen uit hernieuwbare bronnen, zoals wind en zon. Zie pagina 10. Foto: Thinkstock

Canadian professor Irshad Manji (1968) will give this year's Tans Lecture. "Engage Wilders' supporters with questions that will make them think." Read more at page 5, Photo: Moral Courage Project

nl Keuzegids 2016: Grote pluim voor University College

Opnieuw een grote pluim voor het University College Maastricht in de nieuwste uitgave van de Keuzegids Universiteiten. Met een 9,4 als eindscore laat het UCM alle zestien andere beoordeelde Maastrichtse studies ver achter zich en mag het zich ook de beste bacheloropleiding van Nederland noemen. Ook kennis-technologie (7,8) en het nog jonge Maastricht Science Programme (7,4) krijgen veel lof.

Rechtsgeleerdheid doet het daarentegen een stuk minder en duikelt van een vierde plaats naar een negende: van een 6,2 naar een 5,2. Klachten zijn er over de wetenschappelijke vorming, het aantal contacturen en de faciliteiten. Qua 'survival na het eerste jaar' bungelt rechten onderaan. De twee andere in de Keuzegids beoordeelde bachelors van de rechtenfaculteit - European Law School en Fiscaal recht - doen het juist goed en staan beide bovenaan. "Ik begrijp het niet", reageert Hildegard Schneider, decaan van de rechtenfaculteit. "Wij hebben de resultaten van de studentenenquête waarop de Keuzegids zich baseert, gezien. Zover als ik me herinner lagen onze drie bachelors niet ver uit elkaar. Het kan zijn dat onze hogere uitval in het eerste jaar er iets mee te maken heeft, maar ik vind het niet verkeerd als een eerste jaar selectief is. Ook in Elsevier (universitei-

tenranglijst die eind september verscheen, red.) deden we het veel beter."

Wat betreft de min op het gebied van faciliteiten: "Dat snap ik echt niet. De studenten European Law School geven ons daarvoor een plus, volgens hen scoren we bovengemiddeld op dit vlak, terwijl zij toch echt in de zelfde ruimtes onderwijsgroepen volgen, over dezelfde computers beschikken, en dezelfde bibliotheek. Ik moet dit laten analyseren. Ik ga de directeur van de Keuzegids uitnodigen."

Kijkend naar de rapportcijfers, dan gooien ook European Studies (5,2, maar daarmee toch op de eerste plaats) en biomedische wetenschappen (5,4, goed voor de vijfde plaats) geen hoge ogen. Studies als economie en bedrijfskunde (7,0), econometrie (7,0), International Business (6,8) en psychologie (6,6) staan misschien niet allemaal op de eerste plaats, maar hun rapportcijfers zijn volgens Maastrichtse maatstaven ruim voldoende. Geneeskunde, jarenlang het paradepaardje van de UM als het ging om scores in de Keuzegids, zit alweer een tijd in een dal. Net als in de vorige editie komen de medici niet verder dan een 6,4 (gedeelte vijfde plaats). Opnieuw zijn er klachten over de wetenschappelijke vorming en de informatievoorziening. De faculteit Health Medicine

Lees verder op pagina 3

eng Six FASoS yellow cards dropped

Five of the programmes at the Faculty of Arts and Social Sciences that were issued a 'yellow card' by quality watchdog NVAO in 2013, have received the go-ahead. The Qanu committees that assess the quality for NVAO, are satisfied with the changes that have been implemented.

This means that the 'yellow cards' are no longer applicable and hence also the threat that government funding would be withheld. The Dutch-Flemish Accreditation Organisation (NVAO) still has to give the official go-ahead. This is expected in December.

The master's programme of Media Studies had already received a good report last June, so all

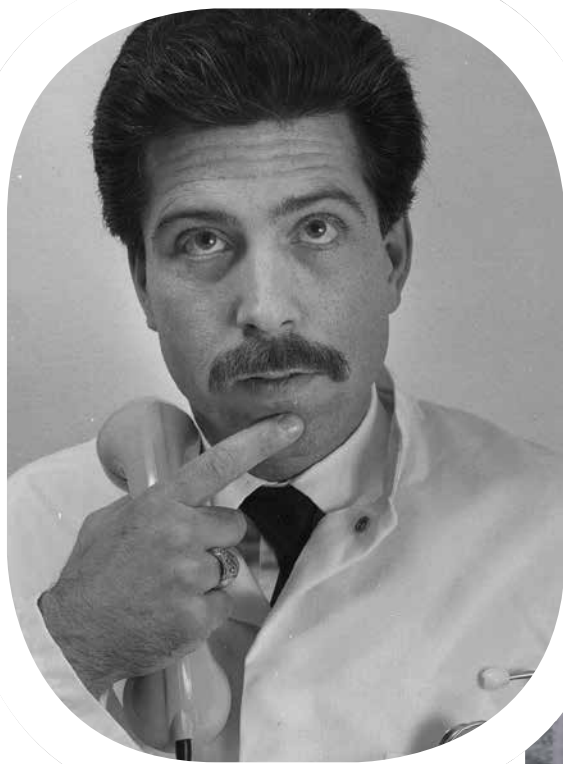
six studies that had initially received a rap on the knuckles because these were not up to scratch, can now heave a sigh of relief. The research master's of European Studies that received an unsatisfactory mark at the beginning of 2014, is in its recovery phase.

The faculty celebrated the good news last Wednesday by raising a glass with members of staff, and proudly reported the news in its electronic newsletter *FASoS Weekly*.

Dean Rein de Wilde does not want to comment on the joyful news. It is still "informal", he emphasises. NVAO must first give its formal approval.

RJ

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Will Hoenjet (Meerssen, 1952) * **In het dagelijks leven:** werkt dit jaar veertig jaar aan de Universiteit Maastricht, op dit moment als treasurer (schatkistbewaarder) en hoofd Research Cooperation van het UM Knowledge Transfer Office * **Burgerlijke staat:** getrouwd met Lia, samen een dochter (Revy) * **Woont in** Smeermaas, België

“Ik merk dat je als oudere snel voor cynisch en negatief wordt versleten als je kritisch bent.”

Foto: Loraine Bodewes

Mooiste tijd aan de UM? De oprichting van psychologie in 1995. We hadden heel weinig geld en er waaide een forse tegenwind uit Den Haag: de zusterinstellingen wilden niet nóg een faculteit psychologie. De saamhorigheid was groot, het was wij tegen de rest van de wereld. Louis Boon was de bulldozer die dingen door kon drukken, Henk Schmidt en Gerard Korsten waren de inhoudelijke mensen en ik zette de bedrijfsvoering op. We zaten in barakken waar nu de UNS 40 staat. Louis heeft 's avonds met zijn echtgenote apen op de buitenmuren geschilderd. Natuurlijk had hij dat niet gevraagd, dat gebeurde gewoon. Dat was de kracht van Louis.

Hoog tijd dat ik een keer in Observant sta. Ja, dit is de eerste keer. Ik ben niet zo'n frontman. Ik speel gitaar en ook dan sta ik liever op de achtergrond. De spotlights laat ik aan anderen over.

Ik voel me echt een Belg. Nee, ik woon al tien jaar in Smeermaas (de bouwgrond was hier goedkoop) maar ik doe alles in Nederland: boodschappen, belasting betalen. Ik spreek niet met de burens, Belgen zijn op zichzelf. Ik voel me Nederbelg, met de nadruk op Neder. Maar het leven in België is wel een stuk rustiger. Mensen kruipen niet voor in winkels, er is tijd voor een praatje aan de kassa. En de Belg geniet veel meer. Tussen de middag zitten alle lunchrooms en restaurants vol.

Niemand weet zoveel van de UM als ik. Mensen als Tiny Simon en Marijke Dzon die in 1972/1973 begonnen, weten meer. Ik heb op veel plekken gewerkt, zowel in de faculteiten als centraal. Kan ik iedereen aanraden. Mooiste was bij de faculteiten, daar heerst vaak een wij-gevoel. Op centraal niveau is alles politiek. Ik heb voor de holding gewerkt, met Harry Fekkers. Een pionier die net als Louis Boon veel nieuwe dingen heeft bedacht. Dat gebeurt nu te weinig, er is in de begrotingen van de faculteiten nauwelijks budget voor nieuwe zaken.

Wat doe je 's ochtends als eerste? Scheren. Ik sta om 6.15 uur op. Ik ben een vroege vogel. Sinds ik in België woon en Maastricht het doseerlicht – een flitspaal en stoplicht in een weiland – aan de grens heeft ingesteld, moet ik dat punt uiterlijk om 7.30 uur passeren. Anders sta ik in de file.

Racefiets of duikbril? Racefiets. Ik haat water. Het is een rode draad in mijn leven: gaat er iets mis, dan is er water in het spel. Ik kan niet zwemmen, wel drijven. Ik heb lekkages gehad, aan het dak en de centrale verwarming. Het ging zelfs zover dat mijn waterbed lek raakte. Uitzondering op de regel: ik ben getrouwd met een vis, dat gaat al 38 jaar goed.

Voor mij geen pre pensioen. Nee, ik ben wel voorstander van langzaam afbouwen en de nadruk leggen op kennisoverdracht en coaching. De UM zou veel meer gebruik moeten maken van al die ervaring. Ik merk dat je als oudere snel voor cynisch en negatief wordt versleten als je kritisch bent. Maar het tegenovergestelde is waar: ik ben heel betrokken en realistisch. Uit ervaring weet je of iets kans van slagen heeft.

Mijn vrouw heeft thuis de broek aan. Klopt! Zij regelt alles, ik mag meeliften en dat laat ik gebeuren. Als we samen met de auto weg gaan, stapt zij altijd aan de bestuurderskant in.

Lievelingsgerecht? Pizza met zoveel mogelijk er op. Koken? Nee. Toen mijn vrouw een week naar Turkije was, at ik op zondag kroketten, op maandag frikandellen en een blik erwtensoepp. De enige twee keukenapparaten die ik kan bedienen zijn de frietenketel en de magnetron.

Als ik een ding mocht overdoen, dan ... zou ik eerder zijn gaan studeren. Ik heb twee jaar MTS-elektronica gedaan, spijbelde veel en werd van school gestuurd. Ik moest in dienst en daar vroeg een aalmoezenier, net voor ik afzwaaide, wat ik eigenlijk wilde. Ik was twintig en ging er toen pas echt over nadenken. Ik heb jaren avondonderwijs gevolgd en slaagde op mijn 41ste voor de controllersopleiding, een universitaire studie. Ik ben langzaam in mijn werk gegroeid. Ik begon in schaal 5 en zit nu in schaal 15. Maar het leukste vind ik nog altijd elektronica en muziek. Ik was graag

producer geworden in een opnamestudio. Dat is mijn passie.

Leukste college van bestuur in die veertig jaar? Sinds het vertrek van Karl Dittrich als collegevoorzitter en de komst van Jo Ritzen is de UM drastisch veranderd. De afstand tussen bestuur en werkvloer is alleen maar toegenomen. Bij Karl kon je binnenlopen, bij Jo moest je audiëntie aanvragen. Van ons huidige college van bestuur is alleen Nick Bos intern zichtbaar. Nick is het CvB. Onze bestuurscultuur is te veel topdown en dan creëer je geen draagvlak. Ik zeg niet dat de werkvloer alles beter weet, maar het is goed als er tegenwicht is, het is belangrijk dat zaken niet alleen maar met de decanen worden besproken.

Mijn eigen kasboekje is altijd op orde. Iedereen zal me voor gek verklaren, maar ik werk iedere week de inkomsten en uitgaven bij en ik maak jaarlijks een begroting. Ik heb zelden tegenvallers en heb ook nooit leningen gehad. Behalve de hypotheek. Eerst sparen, dan uitgeven, heb ik van thuis meegekregen. **Vaders- of moederskindje?** Moederskindje. Zij was de dominante vrouw thuis, ze heeft altijd heel hard gewerkt in het kolen- en brandstofbedrijf van mijn ouders. Ze regelde de zaak en als ik iets wilde dan zei mijn vader altijd: wat vind je moeder ervan? Ik heb een geweldige jeugd gehad, we hadden een warm gezin.

Ik ben bang dat mensen denken ... dat ik een saaie piet ben. Ik maak muziek, reis heel veel. Drie keer per jaar op vakantie is weinig. En dan niet naar de Canarische Eilanden, maar de VS, Canada, Zuid-Amerika, Dubai of Thailand.

Grootste droom? Dat mijn dochter gelukkig wordt in Canada, het land waar ze met haar Franse vriend naar toe wil.

Riki Janssen

Jubilarissen

Op maandag 9 november worden zeven medewerkers gehuldigd omdat ze veertig jaar in dienst zijn van de Universiteit Maastricht, en 42 omdat ze vijftig jaar aan de UM verbonden zijn. Plaats en tijd: aula Minderbroedersberg om 15.00 uur.

Zes gele kaarten Fasos van de baan

Vijf opleidingen van de faculteit Arts and Social Sciences die in 2013 een 'gele kaart' van kwaliteitswaakhond NVAO ontvingen, krijgen groen licht. De Qanu-commissies die de kwaliteit voor de NVAO beoordelen, zijn tevreden over de veranderingen die zijn doorgevoerd.

Hiermee zijn de 'gele kaarten' van de baan en dus ook de dreiging dat de overheidsgeldkraan dichtgedraaid zou kunnen worden. De Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) moet nog wel het definitieve groene licht geven. Dat wordt in december verwacht.

Afgelopen juni kreeg de master mediastudies al een goed rapport, zodat nu alle zes de studies die op de vingers werden getikt omdat de scripties onder de maat waren, weer opgelucht kunnen ademen. De researchmaster European Studies die begin 2014 jaar een onvoldoende kreeg, is bezig met de herstelfase.

De faculteit vierde het goede nieuws vorige week woensdag al met een toast voor de stafleden, en meldde het trots in haar digitale nieuwsbrief *Fasos Weekly*.

Decaan Rein de Wilde wil geen commentaar geven op het heuglijke nieuws. Het is nog "informeel", benadrukt hij. Eerst moet de NVAO formeel haar zegen geven.

RJ

Keuzegids

Vervolg van pagina 1

and Life Science is al een tijd bezig met aanpassingen, niet alleen voor geneeskunde, maar ook voor biomedische wetenschappen.

Zowel het UCM als kennistechnologie krijgen het keurmerk 'Topopleiding' van de Keuzegids; dit predicaat is alleen weggelegd voor studies die een 7,6 of meer halen. In totaal mogen 52 bachelorprogramma's in Nederland zich komend jaar officieel 'Topopleiding' noemen.

De Radboud Universiteit Nijmegen is de beste van de algemene universiteiten, Wageningen is beste van de kleinere, meer specialistische universiteiten. Tilburg heeft de UM van de eerste plaats gestoten in de categorie jonkies. Rotterdam staat op drie.

De verschillen met de ranglijsten van weekblad *Elsevier* die eind september verscheen, zijn niet heel groot. Elsevier kijkt alleen naar studentenoordelen. De Keuzegids laat ook meewegen hoe snel studenten hun diploma behalen, hoeveel les ze krijgen en wat experts van de opleiding denken.

Riki Janssen

Montesquieu Instituut zonder overheidssubsidie

Het Montesquieu Instituut, een politiek-juridisch onderzoekscentrum waar ook de UM aan meedoet, krijgt definitief geen subsidie meer. Daarmee heeft de Raad van State het besluit van staatssecretaris Sander Dekker (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap) bekrachtigd.

Meer dan twee jaar geleden maakte de staatssecretaris wereldkundig dat het Montesquieu Instituut, waar historisch en vergelijkend onderzoek wordt verricht naar parlementen in Europa, geen subsidie meer ontvangt vanaf 1 januari 2015 (1,1 miljoen). In 2014 kregen ze nog maar de helft.

De Maastrichtse rechtenfaculteit is sinds 2007 één van de pijlers van het Montesquieu Instituut. De andere afdeling zit op de Haagse campus van de Universiteit Leiden. Verder werken ze samen met

documentatiecentra van de universiteiten van Nijmegen, Groningen en Leiden.

Dekker maakte een eind aan de subsidies aan het Montesquieu Instituut omdat hij het niet zag als een "unieke, excellente instelling die noodzakelijk is voor ons wetenschapsstelsel", aldus een brief van 30 mei 2013 aan de Tweede Kamer. De werkzaamheden zouden volgens hem net zo goed kunnen worden uitgevoerd door de huidige partners.

De stichting achter het instituut stapte daarop naar de rechtbank. Zonder resultaat. Hoger beroep volgde, maar ook de Raad van State heeft 21 oktober het bezwaar van tafel geveegd.

"Dat betekent dat we op een lager pitje moeten opereren", reageert prof. Aalt Willem Heringa, lid van het stichtingsbestuur en directeur van de Maastrichtse afdeling. "We hebben geen mensen

meer in dienst en onze vaste uitgaven, zoals huren, zijn opgezegd. Wetenschappelijke onderzoeksprojecten worden niet meer gedaan. Wel houden we de website in de lucht met daarop publicaties van *policy papers* en *De Hofvijver*, onze maandelijkse nieuwsbrief met nieuws uit Den Haag en Brussel. Ook zijn er nog steeds evenementen in Den Haag."

De lobby voor financiën gaat door. "Ons Montesquieu Instituut is belangrijk voor het maatschappelijk debat. Natuurlijk mogen we ook de vragen stellen waarom de UM niets doet voor zo'n mooi en vrij goedkoop valorisatie-instrument." Overigens, zegt Heringa, heeft hij daar nog niet om gevraagd.

Wendy Degens

Een beeldmerk voor het EdLab

Foto: Loraine Bodewes

'State of Siege', staat van beleg, heet het kunstwerk dat Vanessa Hodgekinson afgelopen zomer op de muur van het EdLab, in gebouw X van de Tapijnkazerne, schilderde. De muurschildering is een fries van veertig meter die begint bij de trap en doorloopt naar de eerste verdieping. De naam verwijst naar de geschiedenis van generaal Dibbits, de man die in 1828 in Maastricht de staat van beleg afkondigde om de stad te verdedigen tegen Belgische opstandelingen. Maastricht bleef daardoor in Nederlandse handen, iets wat de plaatselijke bevolking Dibbits niet in dank afnam. "Dat heeft Hodgekinson vertaald in een soort verhaallijn", zegt Mieke Derickx van de Kunst- en Erfgoedcommissie. "Hetzelfde patroon komt steeds terug,

maar bij de trap zijn er blokjes die veranderen, die er als het ware afvallen. Er zit een bijna meditatieve repetitie in haar werk. Het doet denken aan islamitische kunst door de geometrische vormen en kleuren."

Het is de bedoeling dat het kunstwerk een herkenbaar beeldmerk voor het EdLab wordt, zoals de muurschildering van Hadassah Emmerich in Bonenfantenstraat 2 dat voor het Studenten Service Centrum is. Hodgekinson wil de schildering eventueel langer maken. "Als het EdLab uitbreidt, kan het kunstwerk meegroeien. Mits er financiële middelen voor zijn natuurlijk", aldus Derickx.

CF

Hebt u al een fairzekering? Bestaat echt. Een sensor in uw auto registreert hoe u rijdt, en bij goed rijgedrag wordt uw premie verlaagd. Zo gaat u beter rijden en betaalt u bovendien niet langer mee aan de ongelukken van uw door testosteron gedreven buurjongen. Transparant. Eerlijk. Efficiënt. Kortom: waar blijft de unifairsiteit? 80 procent van de onderwijsinspanning gaat naar de 20 procent zwakste studenten, maar niemand houdt dat precies bij. Ontransparant! Niet wie het meeste onderwijs gebruikt betaalt daar voor, maar de ijverige studenten betalen de herkansingen van de flie-refluiters. Oneerlijk! Stimuleer studenten door ze apart te laten betalen voor begeleiding en herkansingen. Efficiënt! Dit systeem zet jonge mensen aan gezond en vlijtig te leven, maar zonder te betuttelen en te moraliseren. Het respecteert de individuele keuzevrijheid, maar zorgt er wel voor dat de gevolgen daarvan niet op anderen worden afgewenteld.

Unifairsiteit

Uiteraard vergt zo'n systeem eerst een investering. Maar het is een kleine moeite om herkansingen te factureren. En van docenten mag worden gevraagd om de begeleidingstijd per student te registreren, terwijl kleine camera's de feedback tijdens werkgroepen vastleggen. En de moderne techniek vermag nog zo veel meer! Nu al hangen we onszelf vol met stapentellers en calorieënmeters, dus waarom geen 'wearable' die registreert hoe gezond, regelmatig en studieus een student leeft? Wie zijn gegevens met de universiteit deelt en oppassend leeft, krijgt korting. Bijkomend voordeel is dat de universiteit zo een schat aan gegevens verzamelt over het verband tussen leefstijl en studiesucces. Op basis daarvan zal preventief kunnen worden ingegrepen voordat een student begint weg te

zakken, in plaats van de eerste onvoldoendes af te wachten. Het betreft dus een vorm van empowerment voor de student! Uiteraard is die student mondig. Dat waarderen we ook want dat houdt de docenten scherp. Er moeten dus heldere procedures komen wanneer studenten niet tevreden zijn met de kwaliteit van de feedback, of van mening zijn dat de docent te veel tijd nam voor zijn feedback. Of wanneer studenten vinden dat hun bijdrage de groepsdiscussie juist verder hielp in plaats van die alleen maar op te houden. Mocht over zulke zaken onverhoopt een keertje meningsverschil ontstaan, dan kunnen studenten uiteraard verhaal halen bij de examencommissie. Op de unifairsiteit lijden de goeden niet onder de slechten, wordt de student empowered,

wordt de docent naar inzet beloond, en krijgt de samenleving maximaal rendement op haar input. Iedereen stimuleert iedereen. Wat houdt ons tegen?

Tsjalling Swierstra, hoogleraar filosofie
Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Keuzegids 2016: High praise for University College

University College Maastricht once again received high praise in the latest edition of the Keuzegids guide to higher education. With a final score of 9.4, UCM left the sixteen other Maastricht programmes included in the ranking far behind, and can rightly call itself the best bachelor's programme in the Netherlands. Knowledge Engineering (7.8) and the recently established Maastricht Science Programme (7.4) also performed well in the ranking.

Dutch Law did less well, dropping from fourth to ninth place (from a score of 6.2 to 5.2). Complaints emerged about the academic training, the number of contact hours and the facilities on offer. In addition, the programme has one of the highest first-year dropout rates. By contrast, the other law programmes assessed in the Keuzegids – European Law School and Tax Law – both came

out on top. "I don't understand", says law faculty dean Hildegard Schneider. "We saw the results of the student survey on which the Keuzegids is based. As far as I recall our three programmes weren't all that far apart. It might have something to do with the higher dropout rate, but the fact that we have a tough first year is not something I see as an issue. In Elsevier [a university ranking published in late September –Ed.] the programme was ranked much better: second place."

As for the poor score for facilities, Schneider says, "I don't get that at all. The students of European Law School rank those same facilities as above average. They're the same classrooms, the same computers, the same library. I'll need to have this analysed. I intend to invite the director of Keuzegids to look into it."

Based on their scores, European Studies (5.2, but still in first place) and Biomedical Sciences (5.4,

in fifth place) do not stand up particularly well either. Programmes like Economics and Business Economics (7.0), Econometrics (7.0), International Business (6.8) and Psychology (6.6) may not all top the rankings, but their figures are more than acceptable according to Maastricht standards.

Medicine, traditionally UM's Keuzegids show pony, has been underperforming for some time. Similar to last year, it manages to scrape into shared fifth place with a 6.4. There, too, complaints emerged about the academic training and information provision. The Faculty of Health, Medicine and Life Sciences has been working to improve its curriculum for some time, not only for medicine but also Biomedical Sciences.

Both UCM and Knowledge Engineering received the quality label 'Top programme', which the Keuzegids awards only to programmes that receive

a mark of 7.6 or higher. In the coming year a total of 52 bachelor's programmes in the Netherlands can officially call themselves 'top programmes'.

Of the general universities, Radboud University Nijmegen came out on top. Wageningen was ranked in first place among the smaller, more specialised universities, while Tilburg knocked UM off the top spot in the young universities category. Rotterdam came in at number three.

The differences compared to September's Elsevier ranking (Dutch Law is an exception) are not that big. Elsevier looks only at student evaluations, whereas the Keuzegids also takes into account how quickly students graduate, how many contact hours they receive and what experts think of the programmes.

Riki Janssen

Tans Lecture 2015 by well-known critic of traditional mainstream Islam

"Engage Wilders' supporters with questions that will make them think"

"Moral courage means doing the right thing in the face of your fears", says the Canadian professor Irshad Manji (1968), who will give this year's Tans Lecture. She is an author, documentary maker, Muslim, independent thinker and well-known critic of traditional mainstream Islam. She is also the founder and president of the Moral Courage Project at New York University, a course "that aims to teach young leaders to make values-driven decisions for the sake of their integrity – professional and personal." Observant interviewed Prof. Manji by email.

Irshad Manji Photo: Moral Courage Project

The New York Times called you 'Osama's bin Laden's worst nightmare'. Could you explain why?

"Quite simply because I am a faithful Muslim who openly worships an Allah of liberty and love. In that way, Muslim reformists like me are showing that one can stand for a compassionate interpretation of Islam while remaining within the faith." You call yourself not a moderate Muslim but a reformist Muslim. This seems to echo Catholics who say 'I believe in God, not the Pope'. Is there any similarity?

"As you know, there is no Pope in Islam (even if some mullahs behave as if they are!). Nor is my faith meant to have a clerical class. We Muslims are to worship one God, not God's self-appointed ambassadors. Which means that no Muslim should behave as if he is God by claiming a monopoly on truth. That is why it's a spiritual duty for Muslims to help build societies in which we can disagree with each other – in peace and with civility. Anything less means that somebody is acting as God. So here is the paradoxical and beautiful conclusion: believing in one God obliges Muslims to defend disagreement, diversity and, ultimately, liberty."

You're the founder of the Moral Courage Project. Why is the MCP necessary? Who are the students you're aiming to reach with this project?

"Moral courage means doing the right thing in the face of your fears. Those fears include possible

rejection from family, loss of your job, or disapproval by religious and cultural authorities. But there are at least two rewards for doing the right thing: living with wholeness (otherwise known as integrity) and changing your society for the better. So you can see that moral courage is for anybody who seeks purpose and meaning – whether they are students, professionals, parents, or citizens. Moral courage is not a religion. It is a set of principles and skills for believers of any faith as well as non-believers. It is universally applicable because the imperfection of humanity makes moral courage universally necessary."

What would a 'reformist' like you say to people like Geert Wilders, the extreme right-wing politician in the Netherlands who likes to bash Muslims, calls for the Koran to be forbidden and argues that Islam is an evil religion and an intolerant ideology? Do you have any weapons that can be used to conquer him? "I would ask Geert Wilders, 'How does your agenda support reformist Muslims? After all, you define the core of Islam in the same dogmatic terms as destructive Muslim extremists do. So whose ally are you – that of reformists or that of jihadists?' Never underestimate the power of

asking questions!

"I am not interested in 'conquering' Wilders. I'm interested in creating conversations where none existed before. I would recommend the same to those who oppose Wilders' hateful language. Try not to react with your own dogma, since dogma reinforces tribal prejudices rather than inspiring new conversations. Instead, engage Wilders' supporters with questions that will make them think – and if they do not think immediately, then be assured that they will be thinking about your questions in their private moments, when they are 'off-script'. Meanwhile, by refusing to mimic their dogma with your own, you have avoided becoming a hypocrite. You have demonstrated integrity. And you have shown the possibility of 'constructive conflict'. I will, of course, say much more about this in the Tans Lecture."

At the moment, many Syrians – most of them Muslim – are fleeing to Europe. You yourself were once a refugee. What would you like to say to those people who are afraid of the thousands of refugees coming to the Netherlands?

"In 1972, when my family came to Canada as refugees, we were expected to integrate. And we

did. Today, multiculturalism is practiced very differently than it was 40 years ago. Now we allow groups to self-segregate – which is dangerous for social cohesion. So I understand the fears that many people have about the influx of refugees. Sure, some of the fearful are expressing racism, but it is important to recognize that not all of the fearful are racists. There are open-minded, big-hearted people who see the need to evolve from multiculturalism to real diversity. I will speak about this in the Tans Lecture. I will also suggest how moral courage can equip us to transcend fear so that we can address the challenges of mass migration, cultural identity and global citizenship."

Riki Janssen

The Tans Lecture is organised every year by Studium Generale in honour of Dr J. Tans (1912–1993), the founding father of Maastricht University. Prof. Irshad Manji's lecture 'Beyond Geert Wilders: Turning Polarization into Constructive Conflict' will be held at 8 pm on Tuesday 10 November in the Aula, Tongersestraat 53. Free entrance. English spoken

Work like a slave, eat like a king

The unsurprising dish of the day

My menu
Dish of the day € 12.50

As you enter the Vrijthof, one of the most beautiful squares in the Netherlands, the first thing you see is the carmine red St John's Tower and the impressive Basilica of Saint Servatius. Directly opposite its namesake lies the restaurant and bar Basilica. There is a cheerful atmosphere in the restaurant, and a sense that most of the people already have been there before. Around 20 tables, including outside ones with overhead heating, are arranged just efficiently enough to feel cosy rather than crowded. The second floor is more private, ideal for private talks or parties. Since I see challenges as opportunities, I blindly picked the 'dish of the day'. At this the waiter

dashed off to the kitchen to find out what the dish of the day actually was. I'd understand not knowing the daily specials at 11:00, but being caught off guard at 13:00 strikes me as bizarre. My lunch turned out to be a sour beef stew with homemade apple sauce, salad and French fries. This was in fact listed as a regular dish on the lunch menu, but for three euros more than I paid (€15.90). This lack of creativity on the part of Basilica's chef left me feeling disappointed – was there even a dish of the day?

My meal was served quickly, but it took some time before the additional ketchup arrived. The stew came with melted carrots and numerous chunks of tender, cartilaginous beef, neither thick nor fatty. I imagine that the meat was cut from near the joints of the bones to make the most of the expensive portion of beef. That said, the meat was well cooked. By contrast, the sauce was not sour at all; instead it was quite sweet thanks to all those carrots, and I'd bet it

contained a not insignificant dash of wine that made it even sweeter. Overall, it combined well with fresh, crispy fries.

I couldn't figure out whether the homemade apple sauce was a dessert or a sauce to dip my fries in, and in any event I couldn't bring myself to eat it because it would have made the dish even sweeter. On the upside, however, the heavy taste of the stew was balanced by a refreshing salad full of tomatoes, pine nuts, sprouts and fresh herbs served in a separate bowl.

Overall, there's a lot of value to be found on Basilica's menu, which makes it well worth the occasional wait for a free table.

Kate Surala

Every week, master's student European Public Affairs and tutor at the Faculty of Law Kate Surala reviews a restaurant, coffee bar, catering shop or 'to go' in Maastricht

Basilica,
Vrijthof 15a www.basilicamaastricht.nl/

Food ★★★★★
Service ★★★★★
Atmosphere ★★★★★
Price/Quality ★★★★★

Approved

- ▶ Hooked
- ▶ Reading/funny/fiction
- ▶ Free, except for premium account
- ▶ iOS

In the past, so when your grandparents were young, people read serials in newspapers and magazines. Every day (or every week), a new instalment of the serial story was published. To ensure that people bought the next edition, the story often ended with a cliffhanger.

The Hooked app has revamped this concept. It presents stories to the reader through chat messages that the characters exchange. You receive one message at a time, and again a cliffhanger is used to ensure that you keep clicking for the next part. In this way, you will find yourself quickly getting through the one free story per day. If you want to read more, you can take out a subscription. This costs \$2.99 for a week, \$7.99 for a month and \$39.99 for a year.

CF

Dear Ingrid

Action-reaction

Sander (31): "My boss gives me assignments and then tells me how to implement them. He is hardly ever interested in my opinion. We clash regularly. What can I do to improve our working relationship?"

Ingrid: Human behaviour is predictable. If you call out to your colleague 'hey, could you get me a cup of coffee,' chances are he won't do it. You will be more successful if you choose different words and use them with the correct intonation. So, you can guide other people's behaviour. The American psychologist Timothy Leary developed a model, Leary's rose (see the chart below), which shows you how to go about it. You can use it as a compass that shows you the road to a better working relationship. You only need one person to achieve this: you. In the compass, above mainly means dominant, below not dominant, opposed is task-focused and together is focused on relationships. Your superior is in his preferred position, above/opposed. He gives assignments, he does not tolerate contradiction, focuses on the job at hand and not on the relationship. You are also in that part of the pie, because you want to determine for yourself what you should do and you need your superior like you need a hole in the head. Both of you being in the same section of Leary's rose leads to misery. Both of you being above inevitably leads to trouble, but both being in different wedges isn't the answer. You will become bogged down in what-do-you-thinks if you are both in 'below/together'. Both in 'against/below' will lead to endless weighing of words and criticising each other's ideas. So it is up to you to be flexible and move through the rose in order to get on. To determine which way to go, it is important to know that above behaviour in one person brings out below behaviour in another and vice versa. Together and against behaviour on the other hand, is contagious: the other does the same. Leave your above/left place in order to get the relationship moving. By taking a step to the right in the rose, you will tempt your boss to do

Photo: Loraine Bodewes

the same. After all, together behaviour elicits together behaviour. Try to be co-operative – together/below. You do so by listening and showing an interest in his ideas. Ask him lots of questions and tell him that you like or appreciate that he always has so many plans. Your manager will come around to your side more and more and eventually maybe even offer help with the implementation of your plans. He will pay attention to you, and encourage and compliment you. In short, your co-operation will improve. Action is after all reaction.

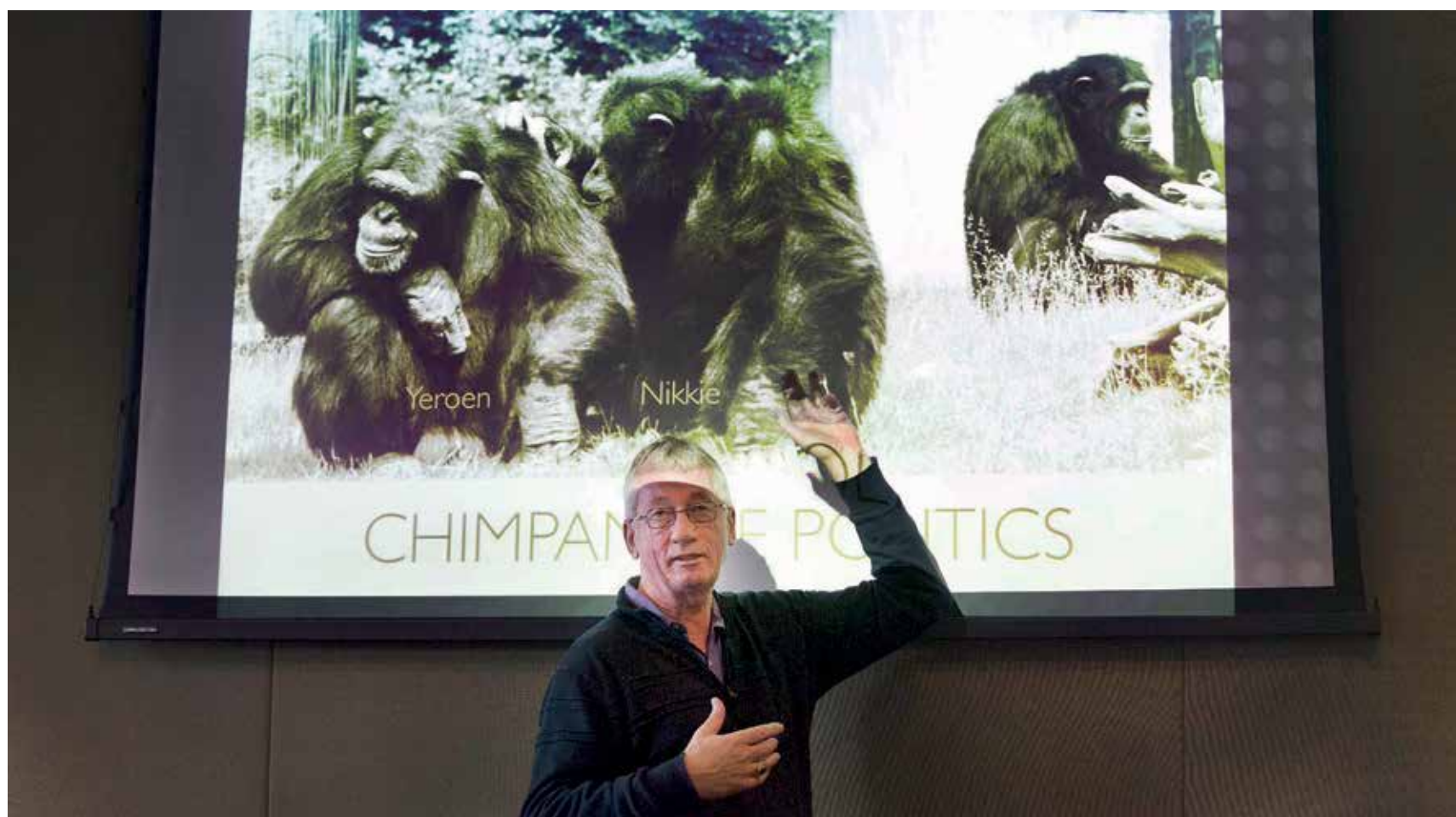
Ingrid Candel

Would you like to ask Ingrid Candel a question (you may do so anonymously)? Send an e-mail to lieveingrid@outlook.com

Do you have any questions or problems and would you like to speak with a psychological counsellor for students from Maastricht University, contact studentenpsychologen@maastrichtuniversity.nl or call 043 3885388.

Frans de Waal, holder of the Eugène Dubois Chair, gives masterclass for students

“Apes can control themselves for about 20 minutes”

Frans de Waal Foto: Loraine Bodewes

Do chimpanzees have free will? What can we learn from apes? Last Tuesday, psychology students gathered for a masterclass by the world-renowned primatologist Frans de Waal. As it turns out, not everyone is a fan of De Waal – there are chimpanzees that throw rocks at him.

Tijl Horndt (19) and Anna van Oosterzee (21) are not particularly nervous, but yes, they are excited about meeting De Waal. In half an hour, to be precise. The two are part of a group of around twenty second-year honours students for whom the masterclass has been organised (by Carolien Martijn and former UM employee Wijnand Raaijmakers). On one condition: they were each required to review one of De Waal's books of their own choosing. Last week, the students gathered to think of some intelligent and critical questions to ask.

“I read *Chimpanzee Politics*,” says Horndt, “and I want to ask him about the value of his conclusions, given that they're all based on observations, and on animals in captivity.” Van Oosterzee read the latest release, *The Bonobo and the Atheist*. “He suggests in this book that chimpanzees have free will. I'd like to know more about that.”

Two o'clock. The masterclass, at the Scannexus building in Randwyck, is attended by some forty students, including several high school students from Meerssen. De Waal briefly introduces himself and his work, and focuses on his first book: *Chimpanzee Politics*. He was heavily criticized, he says, for applying a human practice such as politics to animals. “The thing is, it isn't merely a human practice if you define it as the process by which it is determined who gets what, when and how. I work in a psychology faculty and I see that psychologists tend to neglect issues of power, hierarchy, submission, as though these are not important. Maybe because ideally we're striving for an egalitarian society.”

A long silence follows. Who will ask the first question? Eventually Horndt gets the ball rolling with a question about the Arnhem zoo, where De Waal started studying chimpanzees. Another

student brings up the issue of studying animals in captivity.

De Waal: “The captive females in particular behave differently. In the wild, they're spread out in the forest searching for food. But in captivity they're close to one another, they can see one another, they help one another out. That's why they're more powerful in captivity than in the wild. Males behave in a similar way.”

Then Van Oosterzee raises her hand. “In *The Bonobo and the Atheist* you mention that apes have free will. What are your thoughts about that?”

De Waal: “It's funny what a big topic free will was a few years ago in the Netherlands. It's a matter of definition. I don't see it as the ability to make a free decision but to reflect on your goals and change them. You're all familiar with the marshmallow experiment in which young children can choose between eating the marshmallow in front of them now, or postponing it to get two. You can see the children struggling with their desire, trying to control themselves by singing, sleeping, even licking the sweets. Apes can do that too, for twenty minutes. That's what I mean by free will – although it's a definition no philosopher would accept.”

Another question comes from the audience: do you feel that the chimps recognise you?

De Waal: “Yes, they do. Some recognise me even in a group of hundred people. I'm very close to a chimpanzee called Mama. But her daughter is very jealous. She throws rocks at me whenever I arrive. Once, I caught one out of the air.”

Next question: can apes teach one another things?

De Waal: “That's a difficult topic. The answer is yes when it concerns functional teaching; an animal that shows her young how to eat, for

example. And no, when it comes to active teaching, meaning that an animal understands that her offspring has a deficit of knowledge. Some evidence has been found for that in studies on killer whales. The mother takes her young to a deserted spot and encourages them to throw themselves onto the beach. Then their mother helps them to get back in the water. In this way the young are being prepared to catch sea lions later on. This kind of teaching is not seen in apes.”

As the end of the session approaches, a student asks: what can we learn from primates?

De Waal: “We are primate ourselves, so nearly everything is relevant. But most important is the insight that lofty concepts such as moral principles are not invented by humans. Moral behaviour arises not from a rational decision but is deeply grounded in emotions, as the research among apes shows.”

After fielding a few more questions on homosexuality, yawning out of empathy and the value of zoos, De Waal says if requested that he enjoys this type of gatherings and meeting students in general. “I don't understand those professors who are proud of the fact that they don't have to teach. In the US you don't see that, except perhaps in the medical world. There it's the most distinguished professors who do the best teaching. Even Einstein had to teach. I don't get why teaching has so little status in the Netherlands. Also, it's important to reach and to inspire those who are interested in going further in the area. Or vice versa, because it often happens that students ask questions I've never thought of. I don't know if that happened today, but yes, it happens. Definitely.”

Maurice Timmermans

Eugène Dubois Chair

Frans de Waal (s Hertogenbosch, 1948) is a Dutch primatologist and ethologist. He is the current holder of the annually rotating Eugène Dubois Chair, hosted by UM's medicine and psychology faculties. This week he gave a series of lectures at UM as well as a masterclass for students.

De Waal started his career at the Arnhem zoo, where he studied the world largest captive colony of chimpanzees. This six-year project resulted in scientific papers and his first book, *Chimpanzee Politics* (1982). De Waal, who moved to the United States in 1981, gained renown for attributing human emotions and intentions to primates who in his view show empathic, cooperative, reconciliatory and fair behaviour. This led him to conclude that there are no sharp boundaries between apes and humans. His name is also associated with Bonobo, the 'make-love-not-war primate' that De Waal popularised. In his latest book, *The Bonobo and the Atheist* (2013), he discusses the extent to which God and religion are necessary for humans to exhibit moral behaviour. De Waal has been a professor at Emory University in Atlanta since 1991. *Time Magazine* listed him as one of the hundred most influential people in the world in 2007.

Wetenschappers: FHML-decaan Scherpbier deed te weinig om het labradoronderzoek overeind te houden

Actievoerder Robert Molenaar: "Met de wet openbaarheid van bestuur (wob) in de hand hadden we informatie over dierproeven met honden opgevraagd. En we hadden mazzel: meestal gaat het om onderzoek dat al klaar is, hier moesten de experimenten nog beginnen. Misschien konden we ze verhinderen. Ik heb de *Spits* benaderd, want dat is, of was, toch een soort landelijke studentenkrant. Vrijdag 22 augustus 2014 stond het erin: *Labradors gedood in het lab*. We hebben toen ook meteen de *free the labradors* site gelanceerd, met de petitie."

Onderzoeker prof. Frits Prinzen: "Op zondagavond kreeg ik een telefoontje van de decaan. Of we al begonnen waren. Nog niet, de eerste operatie stond voor dinsdag op het programma. 'Dan zetten we je experimenten *on hold*', zei hij. Mede vanwege die handtekeningenactie. Het waren er al snel heel veel. Ik dacht oké, laat de storm maar even overwaaien, over hooguit een maandje kunnen we verder."

Wat in dat bewuste augustusweekend begon was niet alleen een internetpetitie, maar vooral ook een storm van verbaal geweld in de sociale media. En wat doe je als die "kankerhomo's" bij de universiteit een pijnlijke dood wordt toegewenst? En dat ze de kinderen van de "dierenbeulen" ook nog wel zouden weten te vinden? Op de site van *Spits* wordt doodkalm gesuggereerd dat de UM beter pedo's voor die experimenten kan inzetten, of asielzoekers, of Volkert van der Graaf. Alles beter dan labradors.

De bestuurders, onder wie de decaan van de faculteit gezondheid, geneeskunde en levenswetenschappen FHML prof. Albert Scherpbier, schrikken zich een ongeluk. Ook de autoriteiten nemen de dreigementen serieus. De politie vindt het geen overdreven luxe om de decaan een tijdje persoonlijk te beveiligen. Scherpbier: "Je weet niet wat mensen gaan doen. Uit het buitenland weet je: ze breken in, bevrijden honden, belagen medewerkers van instellingen, dat kan allemaal gebeuren. En dan niet zozeer door die organisaties die tegen dierproeven zijn, maar vooral door de meelopers, de volgers."

Hij besluit, in overleg met het college van bestuur en vooral voorzitter Martin Paul, om het onder-

zoek op te schorten. Hij wilde "tijd kopen", zegt de decaan nu. Verder bedenken ze in de loop van die week dat het een goed idee zou zijn om deskundigen van buitenaf naar dit voorgenomen labradoronderzoek te laten kijken. Een ander trucje om tijd te rekken en de activisten in slaap te sussen? Bij hoog en bij laag wordt bezworen dat dat niet het geval is. Scherpbier: "De gedachte was: misschien schort er iets aan onze procedures, doen we dingen niet handig. Het is altijd goed om er buitenstaanders bij te halen, we doen het wel vaker." Collegevoorzitter Paul denkt dat alleen een derde partij de buitenwereld zal kunnen overtuigen van het gelijk van de UM, nu de discussie over de hondenproeven zo gepolariseerd is. Want hij heeft alle vertrouwen in een positief rapport. Diezelfde maand september worden potentiële commissieleden door het secretariaat van de decaan benaderd. Vervolgens blijft het heel lang stil, melden twee van hen, de Utrechtse (dier-)ethicus dr. Frans Stafleu en de eveneens Utrechtse proefdierdeskundige dr. Harry Blom. "Ik dacht, horen we er nog iets van?" zegt Blom. Uiteindelijk zullen ze begin februari 2015, vier maanden later, pas bij de UM op bezoek komen (zie kader). Ze vragen vervolgens nog wat extra stukken op; ook dat duurt lang voor die binnenkomen. Het rapport wordt uiteindelijk medio april ingeleverd. De buitenwereld zal er pas tweeënhalf maand later, op 2 juli, van vernemen.

Traineren

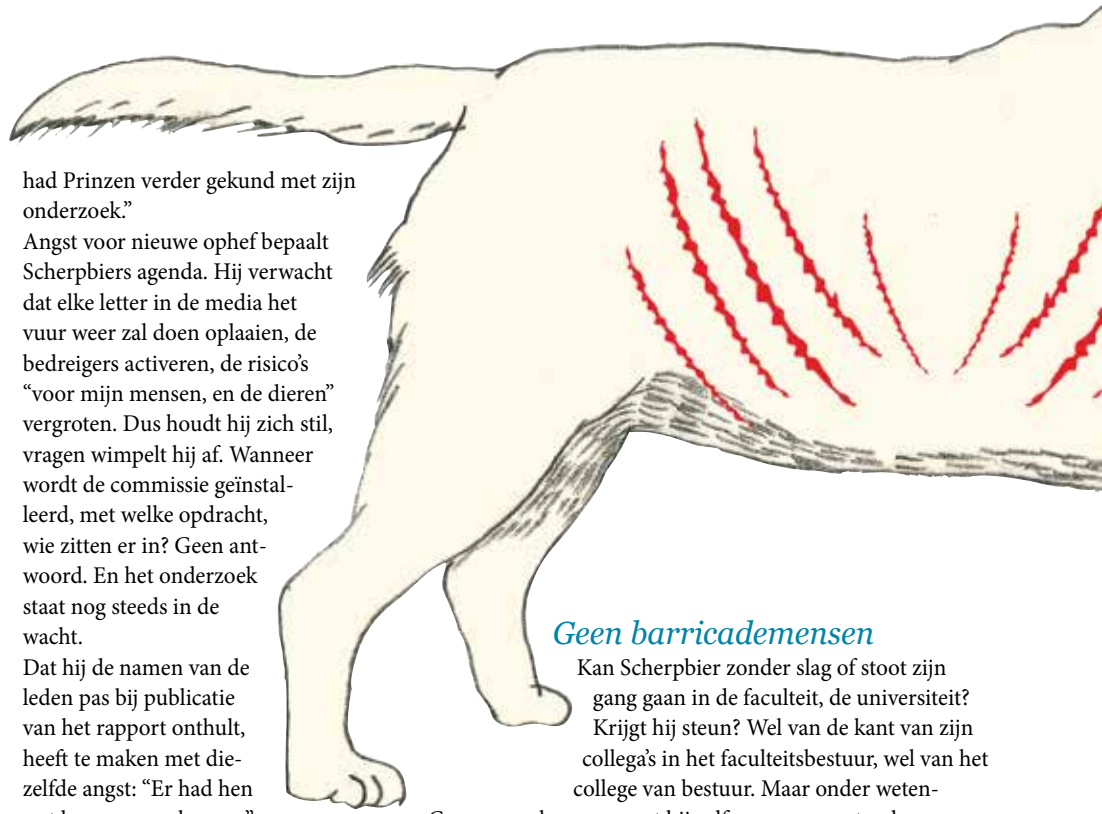
Vanwaar al die vertraging? Dat blijkt bewust beleid. Decaan Scherpbier, die in dit hele proces met de zegen van het college van bestuur de regie voert, is er alles aan gelegen om de rust te doen wekeren. Dus kiest hij er voor om de zaak te traineren: "Ik had geen haast, ik wilde veel afwegen, veel praten. Had ik het sneller moeten doen? Waarom zou ik? Omdat de onderzoekers verder wilden? Die moesten maar even wachten."

Prof. Mark Post, voorzitter van de vakgroep fysiologie waartoe ook Prinzen behoort: "Het had de zaak juist goed gedaan als die commissie snel aan de slag had gekund. Dat er kordaat was opgetreden, om aan de buitenwereld te laten zien dat wij hier bij de UM volgens de regels werken, precies wat die commissie later heeft geconstateerd. Dan

"We moeten niet Protest en gedoe"

Labradors als proefdier? Was de Universiteit Maastricht helemáá! Eind augustus vorig jaar stroomden de bedreigingen via sociale media. Het faculteitsbestuur van de FHML besloot daarop het onderzoek te stoppen. Eerst voorlopig, later definitief. Maar hoe concreet waren er die bedreigingen? En moet de wetenschap daar echt voor wijken?

Tekst: Wammes Bos, Illustratie: Simone Golob

had Prinzen verder gekund met zijn onderzoek."

Angst voor nieuwe ophef bepaalt Scherpbiers agenda. Hij verwacht dat elke letter in de media het vuur weer zal doen oplaaien, de bedreigers activeren, de risico's "voor mijn mensen, en de dieren" vergroten. Dus houdt hij zich stil, vragen wimpelt hij af. Wanneer wordt de commissie geïnstalleerd, met welke opdracht, wie zitten er in? Geen antwoord. En het onderzoek staat nog steeds in de wacht.

Dat hij de namen van de leden pas bij publicatie van het rapport onthult, heeft te maken met diezelfde angst: "Er had hen wat kunnen overkomen." Commissielid Blom is er desgevraagd over: "Onze veiligheid zou in het geding zijn? Dat kan ik me niet voorstellen. We verschijnen allemaal regelmatig in de media." Mark Post vindt ook dat men bij de UM niet zo bang moet zijn. "Controversiële onderwerpen, protest en gedoe, dat hoort erbij, daar ben je universiteit voor. Ik ben zelf ook wel eens bedreigd. Dat is uitgezocht, er was niks aan de hand."

Com-

verbaasd

Geen barricademensen

Kan Scherpbier zonder slag of stoot zijn gang gaan in de faculteit, de universiteit? Krijgt hij steun? Wel van de kant van zijn collega's in het faculteitsbestuur, wel van het college van bestuur. Maar onder wetenschappers, zegt hij zelf, was er weerstand. Dat klopt, maar weinig tot niets daarvan is in de buitenwereld doorgedrongen. Dat Frits Prinzen niet blij was met bestuurlijke oekaze om zijn onderzoek op te schorten ligt voor de hand, maar het duurde een half jaar voordat hij openlijk kritiek leverde en tegen *Observant* verklaarde dat de UM hier een fout had gemaakt. Dat leverde hem vervolgens wel meteen de toorn van de facultaire top op, vertelt hij.

Waarom waren voor dit onderzoek speciaal labradors nodig?

Fysioloog prof. Frits Prinzen had grote honden nodig, tussen de 30 en 35 kilo, omdat alleen dat formaat van een menselijke pacemaker kan worden voorzien voor de experimenten. Prinzen: "We konden honden uit de VS laten komen maar zo'n reis is behoorlijk belastend voor ze, zeker als er een alternatief is. We kozen voor een Duitse fokker, en die leverde toevallig alleen labradors. Dus werden het labradors. Het voordeel is dat het lieve honden zijn, verzorgers en onderzoekers werken er graag mee."

Hij heeft zich nooit gerealiseerd dat, eenmaal bekend, juist dit hondenras extra voeding zou geven aan protesten: "Ik vind dat hypocriet, andere dieren lijden ook door experimenten, dat hier de aibaarheid voorop staat vind ik volkomen scheef."

In eerste instantie werd het ras bij de DEC-aanvraag niet genoemd, "maar de DEC wilde specifiek weten om wat voor honden het ging. Ik had kunnen volstaan met 'grote honden' maar heb het ras ingevuld."

Dat was, vindt decaan Scherpbier, "een domme keus en dat heb ik de onderzoekers ook verteld".

Want nu kon de ADC via de wob alle informatie boven water halen. Prinzen: "Er wordt veel onleesbaar gemaakt bij de beantwoording van wob-verzoeken, als het gaat om commercieel gevoelige research met patenten en zo; dat had ook met het woordje labrador moeten gebeuren." Onderzoeker prof. Mark Post, vakgroepsvoorzitter fysiologie, suggereert zelfs dat de UM het beste jongetje van de klas wil zijn: "Van collega's in het land hoor ik dat ze bij zo'n wob-antwoord niet de complete documenten geven, alleen samenvattingen. Als wij dat ook hadden gedaan was er niets aan de hand geweest."

Actievoerder Robert Molenaar bestrijdt dat: "Nee hoor, de antwoorden moeten aan wettelijke vereisten voldoen; als dat niet zo is zetten wij er een advocaat op. En als we vragen naar honden- of apengebruik staat de soort er altijd wel bij."

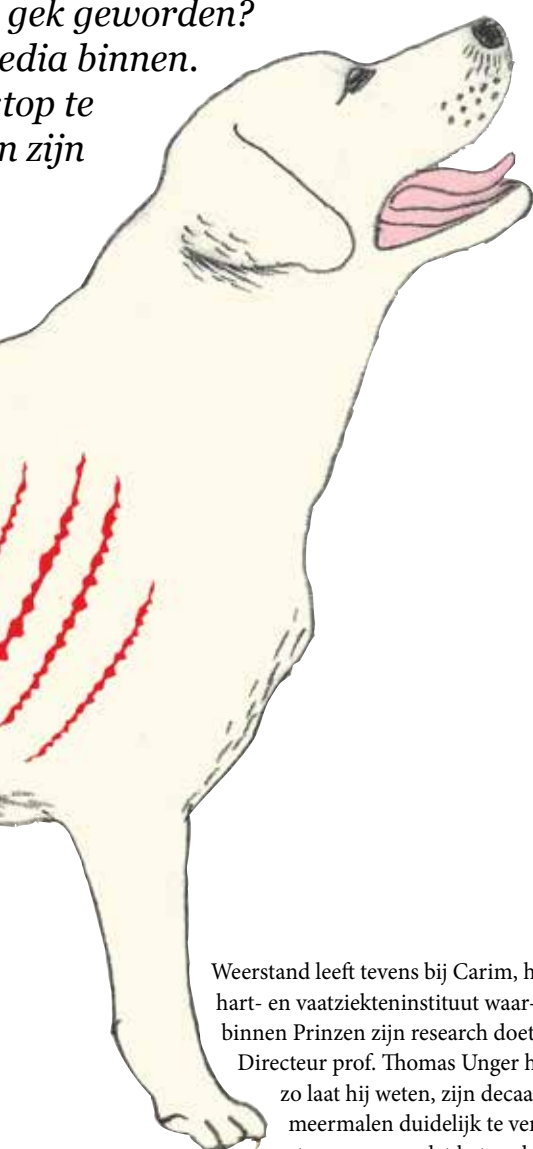
Wat was de opdracht van de evaluatiecommissie?

De opdracht aan de commissie was vaag. Zoals ze zelf in haar rapport schrijft: het "evalueren van de gang van zaken en daarop te reflecteren".

De vier leden, aangezocht door FHML-decaan Scherpbier, zijn allen gepokt en gemazeld in de proefdierenwereld: Merel Ritskes-Hoitinga is Nijmeegs hoogleraar proefdierkunde, Martje Fentener van Vlissingen is directeur van het proefdierencentrum aan de Erasmus-universiteit, Harry Blom is proefdierdeskundige aan de Universiteit Utrecht en de onofficiële voorzitter Frans Stafleu is (dier-)ethicus aan diezelfde instelling. Volgens de laatste komen de leden "wel uit dezelfde hoek, maar het zijn kritische mensen, het was geen 'veilige' keuze". Dat geldt aanwijsbaar voor iemand als Ritskes-Hoitinga, die regelmatig betoogt dat proefdieren vaak onnodig worden ingezet. De commissie heeft alle relevante documenten rond het labradoronderzoek bekeken, gepraat met betrokkenen

et zo bang zijn. oe horen erbij”

gek geworden?
edia binnen.
top te
n zijn

Weerstand leeft tevens bij Carim, het hart- en vaatziekteninstituut waarbinnen Prinzen zijn research doet.

Directeur prof. Thomas Unger heeft, zo laat hij weten, zijn decaan meermalen duidelijk te verstaan gegeven dat het onderzoek van Prinzen belangrijk is, vooral door de directe link met de patiëntenzorg, en dus niet zou moeten worden stilgelegd. Een openlijke stellingname werd het niet. Ook Mark Post heeft, eveneens binnenskamers, stevig gefulmineerd tegen de opschorting van het hondenonderzoek. “Op 25 september ’14 was er een periodiek overleg van de vakgroepsvoorzitters met het faculteitsbestuur, en daar hebben we

een tamelijk verhitte discussie gevoerd, vooral met vicedecaan Nanne de Vries. Ik heb gezegd dat ik me als burger tekort gedaan voelde. Ik verwacht dat de UM met mijn belastinggeld goed onderzoek doet om de gezondheidszorg te verbeteren. Dan komt er een stelletje activisten voor je deur staan en je trekt je keutel in?”

Opvallend was toen wel, zegt hij, dat slechts twee van de circa 25 vakgroepsvoorzitters (Post en cardioloog Harry Crijns) zich roerden. “De rest hield zich afzijdig. Vreemd, ja. Want het gaat hier tenslotte om een inperking van je mogelijkheden om onderzoek te doen, door bestuurders. Dat is een fundamentele kwestie, het raakt aan de academische vrijheid. Ik denk dat het te maken heeft met een algemene mentaliteit onder wetenschappers. We zijn geen barricademensen. Je bent bezig met het thema van je volgende onderzoek en hoe je daar geld voor kunt krijgen. En zo lang je zelf je gang kunt gaan..., tja. Daarnaast speelt een gevoel van machteloosheid. Dierproeven zijn nodig voor nieuwe medicijnen, nieuwe behandelingen, maar de regelgeving wordt steeds restrictiever. Die trend valt kennelijk niet te keren.”

Prinzen daarover: “Dat er zo weinig support was, vond ik teleurstellend. Minstens acht vakgroepen werken met dieren, die hadden ons kunnen steunen.”

Beloofte

Dat Post zich naar buiten toe diplomatiek opstelde, bijvoorbeeld toen hij namens de universiteit begin september 2014 optrad als deskundige bij een persconferentie over de affaire, had alles te maken met een belofte die zijn decaan Scherpbier in dat kader had gedaan. Post: “Vooraf hadden we antwoorden geformuleerd. Afsproken is toen dat, als die externe commissie geen bezwaren zag in het onderzoek met de honden, we dat weer zouden opstarten. Dat heeft Albert toen ook in die persconferentie gezegd, en hij voegde er aan toe dat ze alleen zouden stoppen als dat door de maatschappij, de politiek, zou worden opgelegd.” Die belofte is niet gestand gedaan. De commissie gaf (na alle vertraging) inderdaad groen licht, afgelopen voorjaar, maar op dat moment was decaan Scherpbier al om: ergens na de jaarwisse-

icht aan de externe e en wat stond er in haar rapport?

(van bestuurders tot onderzoekers en proefdierverzorgers) en de faciliteiten van de UM bezocht, inclusief de ‘prachtige speelweide’ van de honden.

De conclusies zijn helder en vooral positief: het onderzoek als zodanig, door een “internationaal gerenommeerde groep”, is belangrijk voor de vele patiënten die vanwege een hartafwijking baat hebben bij een pacemaker. Dat daarbij (grote) honden nodig zijn “is goed onderbouwd”. En de dierexperimentencommissie (DEC) die alle dierproeven aan de UM beoordeelt, heeft “proefdierkundig geen dingen over het hoofd gezien” en heeft haar “ethische afweging voldoende onderbouwd”.

Toch is er ook kritiek. Het belangrijkste punt betreft de “reactieve” en “defensieve” manier van communiceren tijdens de ophef over de proeven met labradors, herfst 2014. De commissie beveelt dringend aan om voortaan “openheid tot norm te verheffen”. Stafleu mondeling:

“Wees duidelijk, leg je filosofie uit. Dat doet de UM veel te weinig.”

Verder werd de keuze voor uitgerekend labradors niet overtuigend gevonden. Het ras is hier van belang omdat het de gezelschapshond bij uitstek betreft, en dat creëert op zijn minst PR-risico’s maar verscherpt ook de ethische problematiek, schrijft de commissie, die haar rapport de titel *Het hart van de hond* meegaf. Ze wijdt er een aparte paragraaf aan. Daarin worden twee conflicterende “werelden” geschetst. In de ene staat de zorg voor de mens centraal en is de dierproef een noodzakelijk kwaad. De tweede gaat uit van een vertrouwensband tussen mens en dier, en zeker een labrador, waarbij de hond een gezinslid is en een dierexperiment puur verraad. Die twee werelden vinden elkaar alleen in het zoeken naar alternatieven voor dierproeven, maar als die er niet zijn, botst het. En dat “lijkt in Maastricht plaats te hebben gevonden”.

ling 2014-’15 (“ik weet het niet precies, in ieder geval nog niet in december”) besloot hij dat er aan de UM überhaupt niet meer met honden zou worden gewerkt. Het was allesbehalve een lichte afweging, zegt hij. In de loop van de maanden “heb ik heen en weer gewiebel. Ik vond het een vreselijk dilemma. Het onderzoek en het nut voor patiënten aan de ene kant, de veiligheid van mensen en dieren aan de andere.”

Dat laatste gaf uiteindelijk de doorslag, maar de vraag is: op basis waarvan? Scherpbier verklaarde afgelopen zomer tegenover *Observant* dat de UM-veiligheidsfunctionaris hem had laten weten dat de veiligheid van medewerkers niet gegarandeerd kon worden. Scherpbier bleek echter deze functionaris, Paul van Eekeren, niet rechtstreeks gesproken te hebben. En Van Eekeren bleek er anders over te denken: “Ik heb niet gezegd dat het onveilig is. En risico loop je altijd, iedereen, ook als je de straat oversteekt. Ik heb wel suggesties gedaan om de situatie te verbeteren met organisatorische, bouwkundige, en elektronische maatregelen.” Verder verklaarde hij in hetzelfde artikel dat er “sinds september vorig jaar geen aanwijzingen zijn binnengekomen” die op een verhoogde dreiging wezen. Het was dus al driekwart jaar rustig. Onderzoeker Frits Prinzen nu: “Toen ik dat las ben ik wel boos geworden. Want wij als wetenschappers weten niets van die veiligheidskant, daar leun je op de bestuurders. Die moeten dan wel met iets méér dan een *gut feeling* komen.”

Scherpbier huurde ook nog een extern adviesbureau in om de risico’s van voortgezet onderzoek met honden te beoordelen. Dat was *International Security Partners* uit Lelystad, een bureau met expertise op het gebied van dieractivisme. Zij rapporteerden in de tweede helft van mei, een tekstueel iets aangepaste definitieve versie arriveerde eind juni. Ook dit rapport werd door de decaan aangevoerd als ondersteuning voor zijn (feitelijk al genomen) besluit om met de honden te stoppen. Wie echter de conclusies leest, zal dat verbazen. De risico’s worden niet overdreven groot geacht en bovendien blijkt dat ook stopzetten van de proeven niet betekent dat de UM gevrijwaard blijft van bijvoorbeeld bedreiging en intimidatie of van reputatieschade. Alleen wordt het risico wel hoger als de proeven worden hervat, maar daar is wat op te bedenken. Bovendien zijn het vooral de leiding van de centrale proefdiervoorziening CPV en het college van bestuur die eventueel verhoogd risico lopen, voor gewone CPV-medewerkers zelf blijft dit risico in alle gevallen laag.

Kern van het advies is: de UM kan de hondenproeven hervatten, mits er maatregelen worden genomen die de risico’s beperken. Die maatregelen behelzen ruwweg hetzelfde als wat Van Eekeren al voorstelde: in het gebouw van de UNS 50, waar de CPV is gevestigd, enige bouwkundige en vooral elektronische aanpassingen (camera’s, ‘trilcontacten’ etcetera), en heel belangrijk: doe het dagelijkse vervoer van de honden naar de speelweide - een paar honderd meter van het gebouw verwijderd - voortaan per bestelbusje met een automatische deuropener zodat men pas binnen de hekken hoeft uit te stappen.

Lees verder op pagina 11

Hoe zit het met de openheid rond dierproeven?

Die is aan de UM heel lang minimaal geweest. Angst voor dierenactivisten bepaalde het beleid, en dat hield in: hoe stiller we zijn, hoe minder problemen we hebben. Ook de onder-tekening in 2008 van een landelijk protocol met aanbevelingen over een actief en open publiciteitsbeleid rond dierproeven veranderde daar niets aan. Liever gezegd, de UM lapte de afspraken aan haar laars. Terwijl de gedachte achter dat protocol juist was dat openheid tot meer begrip en minder protesten onder de bevolking zou leiden. Ook de evaluatiecommissie huldigt dat standpunt. En ook FHML-decaan Scherpbier zegt nu dat dat maximale openheid over dit onderwerp (“over elk academisch onderwerp”) geboden is. Hij denkt zelfs dat als een dergelijk beleid al ruimschoots eerder was ingezet, het hondenonderzoek niet in de problemen was gekomen. Waarom hij dan toch een jaar lang bijna alle communicatie in het labradordossier zo moeilijk heeft gemaakt? Omdat die bedreigingen er nu eenmaal waren en hij ze niet verder wilde aanwakkeren, klinkt het.

Bestuurswoordvoerder en hoofd marketing & communicatie Fons Elbersen was precies een jaar in dienst toen het rumoer rond de labradors losbarste. Hij is een groot voorstander van openheid, maar duidelijk is dat zijn manoeuvreerruimte in die eerste weken, augustus en september 2014, niet groot was. Elbersen was daarom niet blij met het harde oordeel van de evaluatiecommissie over het gebrekkige communicatiebeleid. Hij zegt: “Er is verschil tussen crisismanagement en crisiscommunicatie. Ik doe alleen het tweede.”

De ontknoping van wat zo langzamerhand wel de labradors^{oap} genoemd mag worden, kwam op 2 juli 2015. Daar werd het besluit tot stoppen wereldkundig gemaakt. Waarom toen pas? Elbersen zei destijds dat het lastig was om een datum te prikken met de leden van de externe evaluatiecommissie. Die had haar rapport al op 17 april ingeleverd, de bespreking daarvan vond plaats op 22 mei, net als het overleg over de te houden persconferentie. Commissielid Harry Blom: “Van mij hadden ze die persconferentie begin juni mogen houden, niet pas een maand later.” Waren er andere overwegingen om het rapport pas op 2 juli te presenteren en vooral de wereld te vertellen dat de UM stopte met hondenexperimenten? Onderzoeker Prinzen: “Het is bewust zo gepland, heb ik van een insider gehoord. Die datum viel in de vakantie, en slechts een paar dagen voordat de Tour de France in Utrecht zou starten. Die zou alle media-aandacht naar zich toe zou zuigen.”

Een patchwork van klimaatacties met opbloeiende herenakkoorden

Prof. Marjan Peeters (links) Foto: Joey Roberts

Steeds meer bedrijven en instellingen nemen op eigen initiatief klimaatmaatregelen. Volgens prof. Marjan Peeters dienen achterblijvers rekening te houden met juridische maatregelen.

In december proberen meer dan 190 landen te Parijs tot een nieuwe klimaatafspraak te komen. Ondertussen bloeien over heel de wereld initiatieven voor meer klimaatbescherming. Blijkbaar wachten nogal wat bedrijven en overheden niet op een bindend internationaal akkoord, en draagt de verspreiding van kennis over het klimaat en de invloed van de mens daarop bij tot meer bewustwording. Zo is de recent bekend gemaakte sluiting van drie bruinkoolcentrales in Duitsland een belangrijke stap naar een samenleving die niet meer afhankelijk is van fossiele energie.

Tegelijkertijd is het de vraag of de ontluikende initiatieven voldoende zijn voor de wereldwijd benodigde inspanning om de opwarming te beperken tot maximaal 2 graden Celsius (en liever slechts 1,5 graad). Een raming van door landen ingediende voorstellen voor Parijs (opgesteld door het bij het Klimaatverdrag behorende secretariaat) geeft een tamelijk rooskleurig beeld: voorlopig is het pakket aan voorstellen weliswaar niet

voldoende, maar toch toereikend om uiteindelijk binnen de doelstelling van twee graden te blijven. Tevens kwam het Europees Milieu Agentschap met een opmerkelijk positief bericht: de Europese Unie heeft meer broeikasgassen gereduceerd dan gepland, en volgens de raming zal in het jaar 2020 niet de wettelijk vastgelegde 20 procent emissiereductie maar 24 of zelfs 25 procent reductie zijn bereikt. De EU zet zich al jaren in voor klimaat-

maatregelen, en toont wereldwijd leiderschap door internationaal de meest strikte klimaatdoelstelling in wetgeving te hanteren, die nu zelfs "overbereikt" lijkt te gaan worden.

Ondertussen ontluiken ook in Maastricht initiatieven. Deze week sloot wethouder Gerdo van Grootheest enkele Maastrichtse energieakkoorden met drie grote maatschappelijke bedrijven (Waterleiding Maatschappij Limburg, Maastricht UMC+ en de Universiteit Maastricht). In deze individuele akkoorden staan specifieke klimaatinspanningen, zoals substantieel meer hernieuwbare energieopwekking door onze universiteit. Zulke 'herenakkoorden' (bijzondere term trouwens) zijn niet bedoeld als afdwingbare contracten, maar geven uitdrukking aan de wil om maatregelen te nemen. De afspraken zijn openbaar en de bedrijven kunnen gevolgd worden in de uitvoering van de beloofde inspanningen.

Echter, zijn de akkoorden voldoende ambitieus? In één van de akkoorden wordt gesproken over een emissiereductie van tenminste 10 procent in 2020 ten opzichte van 2013. Dat lijkt (te) weinig, ook in verhouding tot het hogere EU percentage. Toch zou het te simpel zijn om te veronderstellen dat elk bedrijf of elke organisatie hetzelfde emissiereductiepercentage van bijvoorbeeld 20 of 25 procent

De klimaatzaak van Urgenda

Het was een overwinning voor stichting Urgenda, een burgerplatform dat in juni een rechtszaak won waarmee de Nederlandse overheid werd gedwongen tot een stringenter klimaatbeleid. Het was de eerste keer dat een rechter de overheid verplicht om maatregelen te nemen tegen de uitstoot van broeikasgassen (de Nederlandse staat heeft inmiddels hoger beroep aangekondigd).

Afgelopen maandag 2 november was de klimaatzaak onderwerp van het Sphinxdebat in De Brandweer in Maastricht. Te gast waren onder meer wethouder Gerdo van Grootheest en Marjan Peeters, bijzonder hoogleraar milieubeleid en recht aan de Universiteit Maastricht. Ook werd het zogeheten Maastrichts Energie Akkoord getekend door de UM, het MUMC, de gemeente en Waterleiding Maatschappij Limburg, waarmee de deelnemers zich inzetten voor een 100 procent klimaatneutrale stad in 2030. *WD*

moet halen: een passende verplichting kan pas worden vastgesteld na bestudering van met name het specifieke bedrijfsproces en de daarmee verbonden kosten, en dat is best een lastig vraagstuk omdat dit voor heel veel verschillende bedrijven moet worden uitgevoerd.

Als oplossing heeft de Europese Unie het marktconforme systeem van emissiehandel bedacht. Dit systeem is op ongeveer 10 duizend bedrijven in de EU van toepassing. Via het vaststellen van een maximale hoeveelheid emissies in de EU tezamen met handel in emissierechten vindt via marktwerking een verdeling van de kosten plaats met de verwachting dat, op algemene schaal, de maatregelen daar worden genomen waar ze het meest efficiënt zijn.

Dit kan betekenen dat in één lidstaat veel meer wordt uitgestoten dan in een andere lidstaat, maar uiteindelijk gaat het bij dit systeem niet om de nationale resultaten, maar om het gezamenlijke Europese resultaat. Op deze wijze probeert de EU de interne markt op een positieve manier in te zetten voor het hogere klimaatdoel. Voor de emissies die buiten dit systeem vallen zullen andere oplossingen moeten worden bedacht in het streven om uiteindelijk in 2030 (zoals Maastricht wil) of in 2050 (zoals de EU wil) een koolstofarme samenleving te bereiken.

Kernvraag daarbij is: hoe kan de last om emissiereducties door te voeren redelijk en efficiënt worden verdeeld over verschillende bedrijven, en wat kan uiteindelijk juridisch worden afgedwongen bij eventuele achterblijvers?

Dit zal ook na Parijs een belangrijk aandachtspunt zijn in aanvulling op het groeiende patchwork aan klimaatacties. De dreiging van juridische maatregelen kan binnen en buiten Europa een effectieve stok achter de deur zijn om twijfelaars te verleiden om alsnog tot serieuze actie over te gaan. En, wie weet ontwikkelt het recht zich dusdanig dat afspraken in herenakkoorden, als ze niet worden nageleefd, toch afdwingbaar zullen blijken te zijn, en zelfs aangescherpt moeten worden.

Marjan Peeters, bijzonder hoogleraar Milieubeleid en recht

Een universiteit die draait op wind en zon

De Universiteit Maastricht, een van de ondertekenaars van het Maastrichts Energie Akkoord, wil in 2030 al haar energie halen uit hernieuwbare bronnen, zoals wind en zon. In 2020 wil de UM al op 35 procent zitten.

Voor het eind van het jaar liggen er zonnepanelen op het dak van de nieuwe sporthal in Randwyck. In de loop van 2016 is de Universiteitssingel 50 aan de beurt. In de binnenstad – waar de UM nogal wat monumentale panden bezit die beschermd worden door de rijksoverheid – wordt gestart met een proef met zonnepanelen op het studentenservicecentrum aan de Bonnefantstraat.

"In totaal gaat dit om 1 procent van ons

electraverbruik, het is duidelijk dat we die 100 procent op eigen terrein nooit gaan redden", zegt Marc Fischer, milieud adviseur van de UM. "We zullen moeten samenwerken met een energieleverancier waar we windenergie van kunnen afnemen." De UM verbruikte vorig jaar 18 miljoen kilowattuur (Randwyck met al zijn onderzoeksapparatuur was goed voor 13 miljoen).

Op 'duurzaamheidsgebied' hebben het Green Office, de School of Business and Economics, ICIS (centrum voor duurzame ontwikkeling) en de Hogeschool Zuyd de handen ineen geslagen onder de noemer 'UM Duurzaam Onder Dak'. Fischer: "We willen breder kijken,

niet alleen naar energie en afval, maar ook naar de werk- en leefomgeving, zoals verwarming, licht, materialen en producten voor het onderhoud van een gebouw, et cetera. We starten met een meting bij de economiefaculteit waarbij we over 2014 analyseren wat erin eruit is gegaan."

Tot slot: om de CO₂ uitstoot te verminderen, stimuleert de UM het gebruik van elektrische auto's. Er komen twee laadpunten voor e-cars: bij het bestuursgebouw aan de Minderbroedersberg en in Randwyck (in de garage van Duboisdomein 30).

Wendy Degens

Onderwijsprijzen FHML 2015 uitgereikt

“Heb je haar een keer ontmoet, dan vergeet je haar nooit meer”

“Een persoonlijkheid als een wervelstorm”, “studenten dragen haar op handen”, “een duizendpoot, van huis uit dierenarts, die aan de lopende band negens scoort in evaluaties”. Kwalificaties die toebehoren aan winnaars van de onderwijsprijzen van de faculteit Health Medicine and Life sciences.

Ze werden afgelopen woensdag, na het ter perse gaan van *Observant*, uitgereikt in het bijzijn van VSNU-voorzitter Karl Dittrich.

Het gaat om twee grote onderwijsprijzen en acht kleinere. De eerste grote prijs voor de meest inspirerende docent is voor de vrouw die als een “wervelstorm” wordt omschreven. Haar naam is Nynke de Jong, verbonden aan de vakgroep Health Services Research. “Ze zit vol energie en daadkracht en komt steeds opnieuw met innovaties in het onderwijs. Heb je Nynke een keer ontmoet, dan vergeet je haar nooit meer”, vinden haar collega's. De studenten van gezondheidswetenschappen (deze prijs valt binnen het domein Health) zijn al even lovend, maar drukken zich in het juryrapport wat formeler uit: “Ze begeleidt

studenten correct en intensief, maakt altijd tijd vrij en probeert door middel van elektronische vernieuwingen de blokken verder te verbeteren.” Kortom, vat Arno van Raak, lid van het managementteam Health, het samen: “Ze haalt het maximale uit de onderwijsblokken.”

De tweede grote onderwijsprijs is voor iemand die grossiert in nominaties en onderwijsprijzen binnen de opleiding biomedische wetenschappen (BMT), legt opleidingsdirecteur Hans Savelberg uit. Zijn naam: Guido Haenen. De laatste vijf jaar zat hij vijf keer in de top drie voor de prijs voor beste tutor, en drie keer in de top drie voor beste blokcoördinator. Dit jaar is hij verkozen tot beste. “Hij wordt op handen gedragen door studenten, zet zich met hart en ziel in voor het onderwijs. Hij komt uit de farmacie, weet heel goed hoe medicijnen werken en dat legt hij heel goed uit. Hij kan zich goed inleven in studenten en rust niet voor ze het begrijpen.”

Naast de grote prijs voor Haenen die bestempeld kan worden als een oevreprijs, reiken de BMT-ers jaarlijks de prijs voor de ‘beste docent volgens de student’ uit. Een enquête - uitgevoerd

door studenten - onder tweede- en derdejaars is bepalend. Deze keer is Tom Melai de gelukkige. Hij wordt onder andere geprezen om zijn goede uitleg, zijn behulpzaamheid, enthousiasme en het feit dat hij dicht bij de studenten staat.

Bij geneeskunde viel dit jaar geen grote prijs, wel drie kleinere. Muriel Filliers, verbonden aan de vakgroep anatomie en embryologie, is volgens de studenten de beste tutor/coach. “Ze is een duizendpoot, voert iedere onderwijsrol even vakkundig en gedreven uit, scoort aan de lopende band negens.” Deze dierenarts is bovendien heel

flexibel en collegiaal, vertelt opleidingsdirecteur Jan-Joost Rethans. Op dit moment valt ze tijdelijk in als blokcoördinator.

De prijs voor beste mentor/studentenbegeleider bij geneeskunde is voor Judith Sluimer. Rethans: “Een goede onderzoeker die steeds meer onderwijstaken op zich neemt. Daar profiteren wij nu van. Ze heeft een klik met studenten en dat zorgt ervoor dat eerstejaars makkelijker reflecteren over hun eigen kunnen.”

Riki Janssen

Alle prijswinnaars FHML

GENEESKUNDE:

Beste tutor/coach: Muriel Filliers

Beste mentor/councillor: Judith Sluimer

Beste blok: Ako-blok Thorax 1 van coördinator

Chris van der Grinten

BIOMEDISCHE WETENSCHAPPEN:

Grote onderwijsprijs: Guido Haenen

Beste tutor: Thamar Bovend'Eerd

Beste blokcoördinator: Guido Haenen

Beste docent volgens student: Tom Melai

GEZONDHEIDSWETENSCHAPPEN/
HEALTH:

Grote onderwijsprijs: Nynke de Jong

Beste tutor: Latifa Abidi

Beste blokcoördinator: David Townend

Waarom kunnen de honden niet op het dak?

Vervolg van pagina 9

Met dit complex aan ingrepen, zo concludeert het bureau is er veel te winnen.

Maar het faculteitsbestuur onder leiding van Scherpbier had toen al besloten deze weg niet in te slaan. Verder was het ook te duur, vond de decaan, gezien ook het nieuwbouwproject voor een biomedisch centrum dat in principe voor proefdieren bestemd is en dat over vier jaar klaar moet zijn. Te duur? Een goed ingevoerde bron meldt dat de aanpassingen ongeveer een ton zouden kosten; een stuk goedkoper dan de drie ton die volgens Scherpbier zelf wordt uitgegeven om Frits Prinzen op een nieuwe onderzoekslijn te zetten.

Bottomline blijft, zegt Scherpbier, dat het grootste veiligheidsrisico, de verplaatsing van medewerkers met honden naar de speelweide, niet af te dekken is. En, zegt hij, “ik heb ook rekening te houden met de gevoelens van angst onder het CPV-personeel”. Uit de CPV komen gemengde berichten. Dat de een nu eenmaal wat banger is aangelegd dan de ander en dat echt niet iedereen stijf staat van angst. Dat de hondenzorgers het erg jammer vinden dat hun taken zijn weggevalen. CPV-hoofd Barry Plooyer: “Natuurlijk vinden ze het jammer dat ze niet meer met de honden kunnen werken, dat is hun lust en hun leven, en ze staan achter dit onderzoek. Maar daaruit mag je niet een op een afleiden dat ze willen dat de faculteit er mee doorgaat.”

Bamboetuin

Intussen leeft onder onderzoeksleiders (principal investigators, PI's genoemd) van Carim het sterke gevoel dat het faculteitsbestuur nauwelijks iets heeft gedaan om het onderzoek overeind te houden. Prinzen en Post zijn die mening toegedaan, en ook een aantal willekeurig door *Observant* benaderde andere PI's laat zich in die zin uit. Prof. Matthijs Hesselink: “We hebben in Nederland het systeem van dierexperimenten-

commissies die onderzoek toetsen. Die DEC's leveren het maatschappelijk en democratisch draagvlak. Als zij het goedkeuren moet je het kunnen doen.” Hesselink heeft niet de indruk “dat er uitputtend gezocht is naar alternatieven. Als ik bestuurder was, had ik me daar verantwoordelijk voor gevoeld.”

Zijn collega Mark Post heeft ooit ten overstaan van de facultaire bestuurders de suggestie gedaan om de inpandige bamboetuin in de UNS 50 tot hondenuitlaatplek te bestempelen. Dat voorstel werd ter plekke weggelachen. Volgens de decaan is die bamboetuin “voor mensen, niet voor honden”. Hesselink: “Ik zou er geen moeite mee hebben. Of waarom niet op het dak? Op de UNS 40 ligt al gras, geloof ik. Met wat kleine ingrepen

moet het te doen zijn.”

(Aardig detail: collegevoorzitter Martin Paul refereert in dit verband aan de universiteit van Heidelberg waar hij ooit werkte en waar inderdaad de proefdieren het dak tot hun beschikking hebben. Ook Barry Plooyer zegt “dat het een alternatief zou kunnen zijn”.)

Prof. Erik Biessen stoort zich eraan dat de discussie over het hondenonderzoek niet breed binnen de faculteit gevoerd is. “Wat zijn de afwegingen? Die hebben we nooit duidelijk gehoord. En we moeten zorgen dat we niet de speelbal van de publieke opinie worden. Voor je het weet zijn andere diersoorten aan de beurt en kun je geen onderzoek meer doen.”

Toch, Scherpbier mag geen aandacht hebben besteed aan dit soort oplossingen, hij heeft wel gecheckt of het onderzoek van Prinzen elders door zou kunnen gaan. “In Nederland en daarbuiten, Aken, Luik. Ik kreeg geen soepele reacties. Alleen Utrecht vond het bespreekbaar.”

Prinzen daarover: “Dat heb ik geweigerd. Ik vind het hypocriet, wij zouden hier veiligheidsrisico's lopen en dan zadelen we hen ermee op. Bovendien is het praktisch onwerkbaar, om jarenlang vanuit Maastricht in Utrecht de experimenten te doen.”

Bezwaarschriften

Hoe gaat het nu verder? Prinzen is een nieuwe onderzoekslijn gestart waar hij varkens, geiten en schapen voor gebruikt. Honden zijn door Scherpbier in de ban gedaan. “Definitief”, zegt hij, maar ook weer “niet voor de eeuwigheid”. Het is niet zijn enige paradoxale uitspraak. Het nieuwe biomedisch centrum BMC, voorheen Vivarium gedoopt, is bedoeld voor proefdieronderzoek en -verblijf maar wordt “zo flexibel opgezet dat ook andere functies mogelijk zijn”. Het wordt “niet ingericht op honden”, maar het is “niet onmogelijk” dat die later toch weer in beeld komen. Scherpbier wil ook wel toegeven dat, als het nieuwe BMC er al was geweest, het onderzoek met de labradors gewoon door had kunnen gaan. Intussen voert hij periodiek overleg met Robert Molenaar van Animal Rights. Molenaar verklaarde een jaar geleden nog dat hij de bouw van het Vivarium/BMC met alle mogelijke juridische middelen, bezwaarschriften et cetera, zou trachten te verhinderen. Is hij dat nog steeds van plan? Molenaar: “Nee, men heeft me verzekerd dat er steeds minder dieren zullen worden gebruikt en dat het afgelopen is met de honden. En we zijn in gesprek met de UM. Dan ga ik nu geen bezwaarschriften meer indienen.”

Sooothai
So original thai

opposite the university

50 seats

Free

recharge laptop or mobile phones

special day offers

ready to go meal for at home

with student card 10% discount

Tongersestraat 54 | 6211 Ip Maastricht | 043-3217946

Maastricht University

School of Business and Economics

1-JARIGE PARTTIME OPLEIDING VOOR WERKENDEN

Opleiding Business Control
voor beheerders, controllers en andere financials met Ambitie

- Donderdagmiddag+avond om de week
- Start januari en september
- Instroom minimaal HBO denk/werkniveau

Voor aanmelden en/of aanvraag brochure:
s.galama@maastrichtuniversity.nl | 043-3883780

Deeltijd
opleiding
1 MIDDAG + AVOND PER 2 WEKEN

www.opleidingBC.nl

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oud-studenten – die net als de universiteit het levenslicht zagen in 1976 – hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en hun studentenleven. Vandaag: Martijn Roseboom.

Studie: Het was totaal niet mijn bedoeling om in Maastricht te studeren. Ik ben opgegroeid in Zuidlaren, in Noord-Drenthe, en dacht altijd dat ik naar Groningen zou gaan. Toch besloot ik ook de open dag in Maastricht te bezoeken. Ik was blij verrast. Door het pgo – niet alleen dom leren, maar aan de slag, een probleem tackelen – het internationale aspect, de stad en de ongedwongen sfeer. Na een voorbeeldcollege gingen we iets drinken op het Vrijthof. Niet alleen biedt de uni je een biertje aan, je hebt ook direct contact met je tutor en de prof. Heel anders dan in Groningen. Aan het werken in groepen en de kennismaking met verschillende culturen heb ik later veel gehad in mijn werk.

Docent: Martin Wetzels, mijn scriptiebegeleider, en Ko de Ruyter zijn me altijd bijgebleven. Het leuke contact dat ik als student met ze had is altijd gebleven. Ik heb heel veel van ze geleerd. Later hebben we, toen ik als consultant bij &Samhoud werkte, samen symposia georganiseerd en artikelen gepubliceerd. Het mooiste vond ik toen ze mij vroegen een gastcollege te geven. Heel bijzonder

om aan de andere kant van de zaal te staan. **Anekdote:** Ik had mezelf een baantje bij een café op het Vrijthof binnen gebluft. Mijn allereerste klant ooit bestelde een *sjoes*, een *aaft* en een halfom. Ik stond met mijn mond vol tanden. Ik zei: 'Sorry, ik ben een echte Hollander'. Ze moest lachen en legde me uit hoe je het moest maken. Later kwam ik haar vaker tegen en dan maakten we altijd een praatje. Dat is iets wat

ik van Maastrichtenaren heb geleerd; makkelijk in de omgang zijn. Drenthenaren zijn stugger, maar als je eenmaal contact hebt, ben je vrienden voor het leven. In Maastricht zijn de mensen zachter en vriendelijker, maar ook vluchtiger.

Plaats: Ik heb veel tijd doorgebracht op de Zuid-Willemsvaart en de Maas. In mijn eerste jaar werd ik lid van Saurus. Als wedstrijd-

roeier trainde ik iedere ochtend. Er is niets zo mooi als een acht die synchroon door het stille water glijdt. Daarbij zie je Maastricht vanuit een bijzonder perspectief. De meeste mensen gaan niet zo vaak ónder de Sint Servaasbrug door.

Cleo Freriks

“Makkelijk in de omgang zijn, dat heb ik van Maastrichtenaren geleerd”

Martijn Roseboom, geboren op 12 februari 1976 in Zuidlaren, studeerde van 1994 tot 2000 bedrijfseconomie. Daarnaast was hij wedstrijdroeier bij studentenroeivereniging Saurus. Hij reisde na zijn afstuderen met zijn vrouw – die ook aan de UM studeerde – de wereld over en werkte in verschillende functies in onder andere Dublin, Moskou en Singapore. Zijn laatste functie was Category Marketing Manager Skin AAC (Asia, Africa and Central Europe) bij Unilever. De komende drie jaar brengt het stel door in Zurich, waar Roseboom zorgt voor hun twee kinderen van 7 en 5.

Wist je dat...

er in 2002 in totaal 77 alumni afgestudeerd zijn, die ook in 1976 geboren zijn.

Met dank aan het Alumni Office/ www.maastrichtuniversity.nl/alumni

film: Son of Saul

Ongemakkelijke, maar sterke debuutfilm

Still uit *Son of Saul*

Oktober 1944, Auschwitz-Birkenau. In deze maand vond er een opstand plaats in het omvangrijkste concentratiekamp van de nazi's. Een groot aantal *Sonderkommando's*, joodse gevangenen die het vuile werk opknaptten, probeerde toen te ontsnappen. Tegen deze achtergrond speelt de debuutfilm *Son of Saul* van de Hongaarse regisseur László Nemes zich af. Centraal staat *Sonderkommando* Saul Ausländer, wiens dagelijks leven eruit bestaat mensen de gaskamers in te leiden en hun lichamen vervolgens naar de crematoria te brengen. Tijdens een van zijn diensten denkt Saul het lichaam van zijn zoon te herkennen tussen de

vele lijken. Vanaf dat moment stelt hij alles in het werk om het jongetje een joodse begrafenis te geven.

Gezien het werk waar Saul zich gedwongen mee bezig houdt, zal het niet verbazen dat *Son of Saul* een zware film is. De grove misdrijven van de nazi's tegen de menselijkheid worden zonder schroom weergegeven, maar niet overdreven hard. De camera beweegt namelijk steeds mee met Saul. Het effect daarvan is dat je enkel ziet wat Saul ziet. En als lichamen zich op de achtergrond bevinden, zijn die vaak niet helemaal scherp. Daardoor is de film een *iets* makkelijkere zit.

Tegelijk zuigt *Son of Saul* je mee en laat je niet meer los. Van meet af aan bevind je je in het centrum van de moordmachine die Auschwitz was. Je ziet hoe mensen onder valse voorwendselen ("even een douche en dan aan het werk" en "onthoud het nummer van het haakje waar je kleren hangen") de gaskamers in gevoerd worden. Vervolgens hoor je hun gegil als de douches aangaan en zie je hoe hun levenloze lichamen naar de crematoria gesleept worden. Hoe aangrijpend ook, toch gebeurt er op een gegeven moment iets gekks. Je raakt gewend aan het geweld. In de twee uur die de film duurt raken de gruwelijkheden je steeds minder. Of

dat een bewuste keus van regisseur Nemes was, is maar de vraag. In elk geval stelt het je gelijk aan Saul, een getekend man die zo gewend is aan zijn gruwelijke werk, dat het hem niks meer doet. Nemes koos er verder voor om geen muziek te gebruiken in de film. Je hoort in plaats daarvan een continue kakafonie van kwade nazi's en gillende mensen. Een bijzondere film, die je direct in het concentratiekamp plaatst.

Jim Pedd

Jim Pedd is alumnus Fasos en freelance filmjournalist

thuisreiziger

“Evolutionaire mafkezen”

We leven in moeilijke tijden. Zo nu en dan valt er wat te lachen. Nederland wordt eindelijk op waarde geschat door China. Koning Willem-Alexander moest er aan te pas komen om de Volksrepubliek te bewegen Nederland twee panda's te schenken. België heeft ze al jaren. Schenken is overigens niet het goede woord. Het betreft leasepanda's. Te zijner tijd moeten ze terug. Elk jaar betalen we voor de gift. Voorts bouwen we een specifieke leefomgeving voor onze tijdelijke gasten. Elk jaar vreten ze drie voetbalvelden bamboestengels op, geteeld door een gespecialiseerd bedrijf. Wat krijgen we straks te zien? Twee beren in zwart en wit, vermomd als onweerstaanbare knuffels. De reuzenpanda is al tientallen jaren de achgossie-mascotte van het Wereldnatuurfonds. Menige ouder heeft onder dwang van de kinderen zich tot onverantwoorde uitgaven laten verleiden. Een paar weken geleden heb ik Duitsland beschreven als de leidende *soft power* van onze wereld. China kan er ook wat van. Pandadiplomatie noemen politici de wonderlijke gulheid van de Chinese machthebbers. De reuzenpanda is niet alleen het prototype van een knuffel. De hooggeleerde bioloog Jelle Reumer deed in zijn zaterdagse rubriek in *Trouw* een verhelderend boekje open. Volgens hem is

Foto: Loraine Bodewes

de panda een “evolutionaire mafkees”. Het is een roofdier dat je beter niet kunt knuffelen. Hij eet

geen vlees, wel bamboestengels zo stevig als de hengels en tuinstokken van vroeger. De bamboe-

bossen waarin hij leeft, zijn aan het verdwijnen. De paar honderd overgebleven dieren doen helemaal niets om zich aan de veranderende omstandigheden aan te passen. Ze hangen vadsig rond met een stengel in hun bek. Ze dollen wel wat met elkaar als het zo uitkomt. De vrouwtjes zijn twee (2!) dagen per jaar vruchtbaar. Ook dan blijven de mannetjes rondlummelen. Reumer heeft gelijk: hier is werk aan de winkel voor Charles Darwin. We laten ze toch niet op hun gemakje uitsterven. Reumer zet de knuffelpanda's af tegen een aantal soorten dat wel weet hoe overleefd kan worden. Ratten, muizen en mensen noemt hij. Mensen? Ik weet het zo net nog niet. Mensen maken weinig werk van het milieu van de eigen planeet. Als ze de kans krijgen hangen ze ook behoorlijk vadsig rond. Veel vrouwen halen de twee dagen vruchtbaarheid per jaar niet eens. Aan seks doen we wel, maar zonder voortplantingsbeleid kunnen we niet. In China niet, in Europa niet. Over evolutionaire mafkezen gesproken.

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de Universiteit Maastricht

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),

Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie

Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Piet Eichholtz, Birsen

Erdogan, Chahinda Ghossein, Ton Hartlief,

Alexandra Rosenbach

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wammes Bos 043 - 38 85 383

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Albert Bergbroeder, Pietro Bonizzi, Ingrid Candel,

Ype Driessen, Jim Pedd, Hans Philipsen, Romeijn

Sadée, Tsjalling Swierstra, Kate Surala

Fotografie

Lorraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennepe

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders: Marion

Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en

andere belangstellenden kunnen zich abonneren

voor € 37,00 per jaar.

Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande

schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur

geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paartjes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

Advocaat zoekt POETSHULP voor thuis,
liefst met referenties. 0628040006, na 18u.
Maastr-oost (WVV)

OCJUCO individual coaching & tutoring,
research & writing skills, scientific English,
academic tutor appointment 0658994470
info@ocjuco.nl

Banningprijs 2016: links én religieus?
Politieke essaywedstrijd voor mensen t/m
35 jaar. Hoofdprijs: €1000. Deadline: 1-1-16.
www.banningvereniging.nl

PUBQUIZ @ JOHN MULLINS IRISH PUB
& RESTAURANT. EVERY TUESDAY @ 8
O'CLOCK

Op 10 nov. vindt het symposium van de
Kinder- en Jongerenrechtswinkel Limburg
plaats met thema jeugdige jihadisten. Meer
info? KJRWsymposium@gmail.com

paartjes

Book fair Sat 7 & Sun 8 Nov roc
Leeuwenborgh Sibemaweg 20 10-17 h Info:
boekenvoormensen.nl

PIANO-TUNER-MAASTRICHT.NL

PROFESSIELE THESISVORMGEVING
INCL. DRUKWERKBEGELEIDING HOGE
KWALITEIT VOOR EEN BETAALBARE
PRIJS. WWW.DLGRAPHICS.NL
0624321042
INFO@DLGRAPHICS.NL

STUDENT JOB: weekly cleaning of my
house. Call 0628040006 (after 18h00)

JOHN MULLINS IRISH PUB &
RESTAURANT YOUR PLACE FOR
FISH,STEAKS,BURGERS AND
VEGETARIAN FOOD.SPORTSPUB.
EVERY TUESDAY QUIZNIGHT-LIVE
MUSIC EVERY WEEKEND

Paartjes

Download het paartjesrooster op www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur
ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet
verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om
zonder opgaaf van reden Paartjes te weigeren.

HAAL JIJ ALTIJD HET MAXIMALE UIT JEZELF? DAN PAS JIJ BIJ LIDL

MANAGEMENT TRAINEE BIJ LIDL WORD JE NIET, DAT BEN JE

Als jij iets doet, dan doe je het goed. Dan ga je
ervoor. Voor de volle 100%. Want je weet precies
wat je wilt en geeft altijd het beste van jezelf.
Herken je jezelf hierin? Dan pas jij bij Lidl.

Het retail management traineeship bij Lidl is straks
voor jou als ambitieuze doorzetter de ideale start
van je carrière. Een intensief 2-jarig programma,
waar jouw professionele én persoonlijke ontwik-
keling centraal staat, stoomt je klaar voor een
brede managementrol als rayonmanager. Voordat
je het weet geef je leiding aan meer dan 150
mensen en bouw je mee aan de toekomst van Lidl
en die van jezelf.

MEER INFO? KIK OP

WERKENBIJLIDL.NL

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

5-11, 10.00 uur: dhr. Christophe C.J. Van Eecke double doct.degree UM-VU Brussel	doct. degree UM-Caen, Normandie
5-11, 12.00 uur: dhr. Narendra Kumar	18-11, 16.00 uur: mw.mr. Samantha Renssen
5-11, 14.00 uur: mw. Yvonne T.M. Vanneste-van Zandvoort, MSc	19-11, 10.00 uur: dhr.drs. Erik Aller
5-11, 16.00 uur: mw. Romina J.G. Gentier, MSc	19-11, 12.00 uur: mw.drs. Annemieke Y. Thijsen
6-11, 10.00 uur: mw. Zoe (Zoi) Samara, MSc.	19-11, 14.00 uur: dhr.drs. Ramon P.G. Ottenheijm
6-11, 12.00 uur: mw. Pilou Janssens, MSc	19-11, 16.00 uur: dhr. Alex A. Zwanenburg, MSc
6-11, 16.00 uur: mw. Alie de Boer, MSc.	20-11, 10.00 uur: mw. Simona Vezzoli, MA
10-11, 16.00 uur: dhr. Augustin Parise, LL.M	20-11, 12.00 uur: mw.drs. Marloes van Onna
11-11, 12.00 uur: mw. Valerie P.M. van den EertwehMSc.	20-11, 14.00 uur: mw. Andrea C. Broderick, LL.M
11-11, 14.00 uur: dhr. Thomas Biermeyer, LL.M	20-11, 16.00 uur: mw.drs. Rinske S. Boersma
11-11, 16.00 uur: dhr. Roger F.J. Bemelmans, MSc.	24-11, 14.00 uur: mw.drs. Mariëlle A.C. Gelens
12-11, 10.00 uur: mw. Leonie Pelkmans, MSc.	24-11, 16.00 uur: dhr. Hendrik J.S. Baier, MSc
12-11, 12.00 uur: dhr. Thomas M.A. Kerkhofs, MSc.	25-11, 12.00 uur: mw.drs. Inge Schwager
12-11, 14.00 uur: mw. Sanne M.J. Smeets, MSc.	25-11, 14.00 uur: mw. Jessica M. Alleva, MSc
12-11, 16.00 uur: mw. Siti N. Wulan, MSc	25-11, 16.00 uur: mw. Ayse M. Yüksel, MA
13-11, 10.00 uur: mw.drs. Kim Beerhorst	26-11, 10.00 uur: drs. Stef Zeemering
13-11, 12.00 uur: mw.drs. P.G.M. Hurkens	26-11, 12.00 uur: mw.drs. Maureen Aarts, MSc
13-11, 14.00 uur: dhr. Robert-Jan Schipper, MD	26-11, 14.00 uur: drs. Josephus (Joop) H.M. Remmé
13-11, 16.00 uur: dhr. Peter C.J. Schmeits, MSc	26-11, 16.00 uur: dhr. Tom H.G.A. Peeters, MSc
17-11, 14.00 uur: mw. Silvia C. Gómez Soler, MA	27-11, 10.00 uur: mw. Yvonne Oligschläger, MSc
18-11, 12.00 uur: dhr.drs. Ludi I.F. Penning	27-11, 12.00 uur: mw. K. (Nina) A.P. Wijnands
18-11, 14.00 uur: mw.drs. Joy I. Perrier, double	27-11, 14.00 uur: mw.drs. Marijke Vanspauwen
	27-11, 16.00 uur: Afscheidscollege prof.dr. Bas Mochtar

Mooie semi bungalow

met 4 slaapkamers, 2 badkamers
en garage in Cadier en Keer. Nabij
Maastricht en ruime tuin.

Vraagprijs: € 350.000,- k.k.

Interne vacatures

- **Several PhD Projects**, department of Finance, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2015.199
- **Key-User IT & Informatiemangement**, FS, 38 uur, schaal 6/7
Vacaturenummer: AT2015.205
- **Associate Professor** Applied Social Psychology, FPN,
36-40 hours, scale 13/14
Vacancy number: AT2015.206
- **Assistant or Associate Professor** NUTRIM / Human Biology and Human
Movement Sciences, FHML, 38 hours
Vacancy number: AT2015.207
- **Assistant Professor** NUTRIM / Human Biology and Human Movement
Sciences, FHML, 38 hours
Vacancy number: AT2015.208
- **Assistant Professor** NUTRIM / Human Biology and Human Movement
Sciences, FHML, 38 hours
Vacancy number: AT2015.209
- **Assistant Professor** NUTRIM / Human Biology and Human Movement
Sciences, FHML, 38 hours
Vacancy number: AT2015.210
- **Secretaresse** voor het Business Intelligence & Smart Services (BISS)
Instituut, Maastricht University, Brightlands Smart Service Campus,
Heerlen, 20 uur, schaal 7
Vacaturenummer: AT2015.211
- **Financial Consultant**, Finance, 38 uur, schaal 8/9
Vacaturenummer: AT2015.212
- **Functioneel Beheerder Documentmanagementsystemen**, Finance,
schaal 8/9, 38 uur
Vacaturenummer: AT2015.213

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl.
Ga naar de link Medewerkers en vervolgens naar Vacature-aanbod (onderaan de
pagina). Klik daarna op Academic Transfer. De vacante functies zijn onderverdeeld
in interne en externe vacatures.
Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch
solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende
faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan
open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkerings-gerechtigden van de
UM).

www.maastrichtuniversity.nl

TE KOOP

Riante villa

Dr. Nolensstraat 31
Bocholtz

Perceelopp.
2500 m²

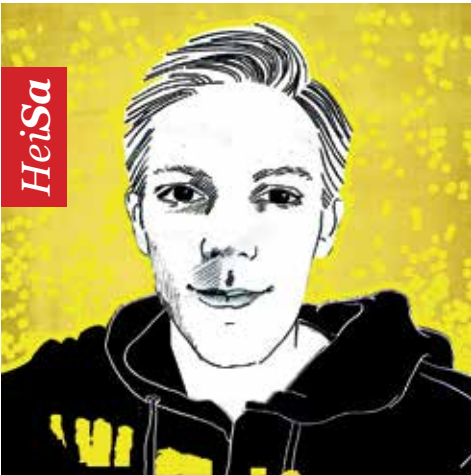
€ 519.000 kk

www.keulenvastgoed.nl

K EULEN
VASTGOED

T. 045-5442645

vast.....goedi!
ontwerp: www.averyyou.nl

HeiSa

Boete

De een zijn afval, is de ander zijn maaltijd. Waar mijn collega Arjen in zijn laatste column beschrijft hoe heilig zijn thermoskan is, heb ik mijn flesje thuisgelaten voordat ik naar Italië vertrok. Een bakkie pleur drink je hier namelijk vers van de pers en zonder te veel bombarie: de koffie moet niet duur en, bovenal, lekker zijn. Al zou de skyline van New York in je melkschuim staan, als niet aan deze twee eisen voldaan wordt is je tent gedoemd te falen. Voor mij maakt het dus niet zoveel uit of DUO mijn espresso's in Rome nou wel of niet sponsort, want veel armer word je niet van die paar centen. Terwijl ik iedere ochtend geniet van verse leut, lees ik op internet hoe Nederland langzamerhand zijn kookpunt bereikt. Clashes tussen lokale bevolking en asielzoekers, auto's van fractievoorzitters die in de fik vliegen en natuurlijk de discussie over Zwarte Piet die weer opkomt naarmate december nadert. Henk en Ingrid hebben het er maar druk mee. Toch waren het de berichten van een andere aard die mij wellicht nog wel het meest bezighielden de afgelopen weken: de geruchten dat Popcorn Time-gebruikers een forse boete konden gaan ontvangen voor het kijken van films en series via deze streamingdienst. Ik zag in een klap al mijn espresso's verdwijnen als sneeuw voor de zon. Het was code rood, vrouwen en kinderen eerst en alle hens aan dek, want Popcorn Time is voor iedere (exchange) student heilig. Hoewel menig Limbo denkt dat studenten louter X-boxen en series kijken, werden mijn uurtjes in Maastricht veelal ingevuld door andere praktijken. Nu mijn weken echter niet meer bestaan uit commissies, bestuurstaken, werkuren en dispuutsavonden, is er wel erg veel vrije tijd, die onder andere besteed wordt aan het kijken van series. "Had ik toch maar die thermoskan meegenomen", dacht ik na het lezen over de mogelijke boetes. Hoewel het nooit meer dan drie tientjes had kunnen schelen, begon ik bijna te twijfelen of ik spijt moest gaan hebben van al die verse espresso's. Vandaag de dag blijkt echter dat we de boetes met een korreltje zout kunnen nemen. Als klap op de vuurpijl zijn de legale diensten van Netflix sinds een week beschikbaar in Italië en heb ik Popcorn Time de spreekwoordelijke rug toegekeerd. Het koffiekopje is iedere ochtend dus weer halfvol, zodat ik hem zorgeloos in één teug naar binnen kan werken.

Romeijn Sadée

3HOOG

Door Ype
Driessen

René

Jurje

Merel

Harrie

Was will das Student?

Zet u weleens een gemene opmerking onder de website van een restaurant? Of in een online gids met recensies? Dat de zwezerik er naar autospons smaakt en het bedienend personeel pas na een uur opdook van achter de manshoge en zieltogende ficussen? En doet u dat dan ook als er op de menukaart helemaal geen zwezerik te vinden is en de ficussen eigenlijk sanseviera's zijn? Gewoon, omdat u die klootzak van een eigenaar een hak wilt zetten? Dan zou ik maar uitkijken. Een Franse rechter heeft net een dergelijke grappenmaker veroordeeld tot een boete van 11 duizend euro. Plus een schadevergoeding van 2500. Daar kun je aardig wat zwezerikjes voor nuttigen. De schrijver had laten weten dat hij in een bepaalde ballentent in Dijon nauwelijks iets op zijn bord kreeg maar wel een gepeperde rekening na afloop. Belangrijk detail: de zaak ging officieel pas open vijf dagen nadat deze kritiek online kwam. Nu zijn ze in Frankrijk nogal van de resto's, wat zeg ik, de nationale identiteit is er voor meer dan de helft mee opgetrokken, dus als iemand dan flauwekulkritiek gaat verzinnen, zijn ze al snel in hun wiek geschoten. En terecht, dames en heren, ik kan de fransoos hier van harte bijvallen, het moet maar eens afgelopen zijn met die reaguurders die reputaties soms maken maar meestal breken. Nou liep ik laatst op straat over dit voorval te mijmeren - Germanicus weer in verweggistan, geen diensttopdrachten, mooi weer - toen me ineens een pakkende academische analogie inviel. Want u weet hoe het is, het is herfst en dan vallen de lijstjes, rankings, keuzegidsen en wat al niet als gebraden haantjes van het dak (vergeef me de onbeholpen beeldspraak, die Indian Summer doet rare dingen met een mens). En die lijstjes en gidsen staan bol van de stu-

dentenoordelen. Waarbij het kan gebeuren dat een faculteit in de waardering duikelt omdat de dames en heren studenten hun rooster niet binnen twee seconden op hun smartphone kunnen vinden. Dat ze een bepaalde meneer of mevrouw niet zo goed les vinden geven nadat die uit pure machteloze frustratie (weet ik, is dubbelop, is de bedoeling) over eindeloze online spelletjes tijdens de onderwijsgroep iemands laptop met geweld heeft dichtgeklapt terwijl de neus van de betreffende student er nog tussen zat. Of ze willen drie in plaats van twee gehaktballen in de mensa en schrijven dan dat de restauratieve voorzieningen aan universiteit X beneden alle peil zijn. Daarom vraag ik me in allen gemoede wel eens af: wat willen jullie nou? Was will das Student?

Ik ben niet alleen hoor, de hele Berg vraagt zich dat regelmatig af. Gaat het om een toffe studietijd waarin je met een beetje goede wil ook nog wat nuttigs opsteekt? Ja toch? Wil je ook je sociale vaardigheden aanscherpen om het straks goed te doen in de corporate wereld? En denk je dat het dan helpt om goedwillende docenten en ander ijverig universitair personeel stelselmatig af te zeiken en tot op het bot te treiteren? Nee hè! Dan nu mijn punt: kan een rechter niet eens naar die onzinnige studentenoordelen kijken? Dat-ie het anonieme crapuul opspoort en vierendeelt? Daar kan toch niemand tegen zijn?

Albert Bergbroeder

Twitter: @a_bergbroeder